

Salezijanski vestnik

maj-junij 2009

3

povabilo na pogovor

**Delo z mladimi
v Cerkvi
na Slovenskem
ni v krizi**

150 let

**Prvi don Boskovi
sodelavci**

misijoni

**»Žejen sem bil
in ste mi dali piti«**

vsebina

SV SALEZIJANSKI VESTNIK

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska; dvomesečnik

Številka 3 | skupna številka 559
Leto 2009 | letnik 82
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

mama design

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik
je l. 1877 ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku

je začel izhajati leta 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 131 državah.

Darove za vzdrževanje

Salezijanskega vestnika in za druge
namene lahko nakažete
na račun.

Salezijanci | Rakovniška 6
1000 Ljubljana

Sl56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

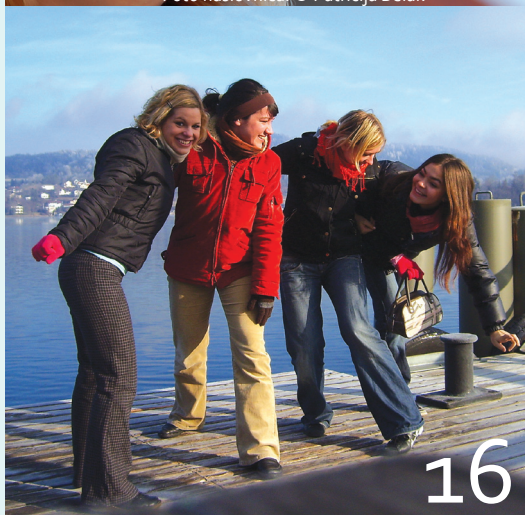
telefon: 01/42.73.028

e-pošta: vestnik@salve.si

splet: www.donbosko.si

Foto naslovnica: © Patricija Belak

pogled na salezijanski svet
salezijanski **pogled** na svet

kolumna

4 Dežnik razsodnosti

novice

6 Nate računam

6 (Mla)dost 'mam!

7 Z Marijo v skrivnostih
odrešenja

povabilo na pogovor

10 Delo z mladimi v Cerкви na
Slovenskem ni v krizi

maj-junij

oče in učitelj

12 Sadovi iz dobrega semena

molivci

14 »Česar ne morem storiti jaz,
boste storili vi«

glasba mladih

16 »Pred nastopom strnemo
krog in zmolimo«

150 let

18 Prvi don Boskovi sodelavci

majcen

20 Rešil me je v kopeli
prerojenja

misijoni

22 »Žejen sem bil
in ste mi dali piti«

obraz

28 Francis Desramaut

ali ga poznate

31 Volkove spreminja v jagnjeta

Marija nam vliva poguma

s. Mojca Šimenc, inšpektorica HMP

Dragi prijatelji! Pred binkoštimi je dvorana zadnje večerje v Jeruzalemu gostila skupino učencev, katerih srca so bila težka. Kraj srečanja in prelepih spominov je prazen. Jezus je odšel. Vrata so zaprta in učenci vedo, da ne bo več novih in veselih presenečenj. Še bolj so preplašeni, ko mislijo na veličino naloge, ki jim jo je Jezus zapustil – biti njegove priče vse do skrajnih mej zemlje; so polni strahu, zaskrbljeni, negotovi, krhki in nepripravljeni na poslanstvo.

V dvorani je Marija, ki moli in skupaj z njimi kliče Svetega Duha, deli z njimi strah in upanje, jim vliva poguma.

V tem pomladnem in velikonočnem času kot kristjani, učenci Vstalega, razmišljamo: Kam nas Gospod še pošilja? Kaj lahko še storimo za ta svet, ki ga žeja po ljubezni? Zavedamo se veličine daru, ki nam ga je Jezus dal s svojim življenjem, besedo in odrešenjem. A kako naj odgovorimo? Svet je poln senc, mi pa pogosto nemočni.

Marija nas uči, naj ne bežimo proč od izzivov. Tudi ona je bila z Jezusom vseskozi: v lepih trenutkih, kot je bila svatba v Kani, in v težkih, najtežjih – na križevem potu, pod križem in ob grobu. Vabi nas, naj vsak izziv sprejmemo kot možnost, da se naučimo nečesa novega. Naj ga sprejmemo s srcem učenca. Naj ga sprejmemo kot svetlo špranjo, ki nastaja, da bi skoznjo v naše življenje posijalo novo sonce Božje ljubezni.

Marija nam kot močna žena pomaga, da se bolj zavedamo lastne majhnosti in klika človeštva, ki je danes bogato z znanjem in tehnologijo, revno pa, kar se tiče resnične modrosti in ljubezni.

Z Marijinim srcem sprejmemo vse klice, posebno klic mladih: po ljubezni, po smislu, po osebnem uresničenju, po pristnih in globokih odnosih, po prihodnosti, v kateri bodo imeli svoj prostor pod soncem.

Mojca Šimenc

Dežnik razsodnosti

Janez Vodičar; foto: Grega Valič

PRIJETNO JE V SONČNEM POPOLDNEVU oditi v pomladno prebujeno naravo na kratek sprehod. Sveže zelena barva brstečih dreves, pomladna razigranost ptic, cvetje, ki vztrajno kaže, da je prišel čas življenja. V maju je res čas lahkotnega pohajkovanja. Ni še vroče in ni več hladno. Ko odhajamo iz službe ali šole, si upravičeno zaželimo pomladnega sprehoda. Vse diši po kipečem življenju in radosti ob premagani zimi.

Lahko je še tako prijetno sonce, še tako jasno nebo; ko stopiš ven, vseeno ne veš, če boš prišel suh nazaj. Majsko vreme je muhasto. Enkrat je lepo, še posebej, če gledamo ujeti v delo skozi okno; ko končno utegnemo, ni za nikamor. Nič ne pomaga, če je treba kaj postoriti na prostem, hitro uredimo, drugače je naš spremljevalec dežnik. Pomladansko sonce je varljivo, hitro pride oblak in že smo mokri.

Med maturanti v razredu imam pogosto občutek, da so podobni majskemu vremenu. Polni so življenja, sposobnosti, možnosti, vsak trenutek te lahko presenetijo s tem ali onim. Vse življenje je pred njimi in sami so že poskrbeli za odprte možnosti. Z maturo, navadno jo vsi opravijo dobro, si odpirajo vrata študija, nove možnosti lastnega uresničevanja in poklicnega dela. Mnogi njihovi vrstniki nimajo te sreče, zavozili so že v osnovni šoli ali so pristali na kakšni 'levi' gimnaziji, ki jim ne more ponuditi tako dobrega izhodišča za nadaljnji študij. Skratka: pred mojimi maturanti je življenje kot pogrnjena mizica z veliko izbire.

Človek bi pričakoval, da se tega zavedajo. Če hočeš pošteno izbirati, moraš premisliti vse možnosti, ki se ti ponujajo. Pri zrelem maturantu, ki ni več otrok in že ima nekaj izkušenj, utemeljeno upaš, da si bo drznil pretehtati možnosti, ki jih življenje ponuja. Ob pisanju prijav za vpis na fakultete se to izrazito pokaže. Vendar takrat je prepozno premišljevat in tehtati. Poleg tega pa študij v življenju še zdaleč ni bistven.

Kaj pomaga človeku, če ima kopico diplom v žepu, ob tem pa se ne znajde v življenju in nima nobenega cilja? Že pri odločitvi za študij bi nekateri radi, da bi kar drugi izbirali. Temeljitejše odločitve so vse pogosteje zgolj stvar trenutka. Bom že, ko bo treba!

Ko ob filozofskih problemih poskušam izzvati z odločitvami, ki jih bodo morali sprejemati v življenju, imam pogosto občutek, da me je zajela majska ploha. Živahni, iskri, polni jutrišnjega dne, se ob takih vprašanih raje ukvarjajo s skrbjo, kaj bo prihodnjo uro pri tem ali onem predmetu. Razumem njihov strah pred slabo oceno, ne morem pa pregnati zaskrbljenosti, kako se bodo odločali, če ne bodo vsaj kdaj temeljito premislili možnosti, ki se jim ponujajo v življenju.

Svet, v katerem živimo, ne dopušča veliko vpraševanja in tehtanja. Če hoče premagati recesijo in vrniti porabo v stare tirnice, ne sme nobena industrija dopustiti, da bi kupci dvomili v koristnost nakupa. Pri tem ne gre zgolj za en izdelek, gre za stil življenja. S trgovine je treba priti s polnim vozikom, imeti je treba izdelke po zadnji modi, privoščiti si je treba to in ono, drugače ne greš s časom. Kdor bi začel premišljevat, bi hitro ugotovil, česa vsega ne potrebuje. Zmanjšanja porabe si vendarle ne smemo privoščiti, zato ves tržni sistem vzgaja ljudi, ki se odzivajo v hipu na novo tržno ponudbo.

Med maturanti sem pogosto v svetu porabništva. Na pultu ali pod njim so zadnje ukane trga. Ujeti so v sistem, ki jih vzgaja in jim jemlje možnost izbire. Več izbire v trgovini, manj izbire v življenju. Polni življenja, polni možnosti, so že vnaprej prodali svojo pravico odločanja. Druge izbire ne vidijo, kot da sledijo potrošnji, zato vendar gulijo šolske klopi. Polni mladostnega sonca, kot sredi maja, in vendar že z oblaki dolgočasnega in nadležnega dežja letanja za imeti čim več. Ko bi jim le mi starejši lahko posodili dežnik razsodnosti!

Oratorij Nate računam

Za Oratorij 2009 je že skorajda vse nared. Vsaj kar se tiče raznovrstnega gradiva, ki ga prinaša vsako leto obsežnejši priročnik. Letos so tu še zvočni posnetki oratorijske himne in radijska igra, pa plakati, priročniki z delavnicami, igrami, spominki ... Še marsikaj se najde v letošnji beri pripomočkov za izvedbo poletnega Oratorija.

O Frančišku Asiškem bodo razmišljali otroci, se vživljali v njegov čas in seveda sporočilo, ki presega čase in kraje in je – v osemstoletni kondiciji – aktualno še danes. Še preden se bodo začeli oratoriji, bodo zavihali rokave in kovali zamisli srednješolci in študenti, ki bodo animirali ali vodili poletno dogajanje v mnogih slovenskih župnijah. Letos se bo po pričakovanjih številka povzpensala proti 300 krajem, kjer bo poletni vrvež z duhovnim nabojem napolnjeval počitniške dni.

Gradivo za oblikovanje poletnega oratorijskega programa je bilo letos predstavljeno še prej kot navadno. V velikem številu so se animatorji in voditelji zbrali v Celju, Ljubljani, Veržeju in Vipavskem Križu. Ob pesmi, molitvi in razmišljanju o temeljnih prvinah oratorija so se brusili in navduševali, da bi tudi sami mogli navdušiti.

Geslo "Nate računam" je naslov in sporočilo letošnjega oratorija – z željo, da bi postalo tudi zaveza v odnosu do Boga in bližnjega, saj je namen oratorija vzgajati za življenje in vero. M. L.

© Grega Valtič

© Salezijanska mladinska pastoral

Duhovne vaje (Mla)dost 'mam!

V postnem času so med štirimi vikendi potekale postne duhovne vaje (PDV), in sicer na Bledu, v Veržeju, Cerknici in na Pohorju. Zbralo se nas je okoli 200 mladih, ki nismo darovali tega vikenda za zabavo, popivanje, spanje, ampak drug za drugega. Z veseljem, petjem, slavljenjem, pripravo na veliko noč, pogovorom in molitvijo smo gradili Božje kraljestvo.

Blagor vam, mladi, ki preganjate strah pred življenjem: Marija naj vam bo učiteljica in vodnica!

PDV ne bi bilo brez animatorjev. Ni jih bilo strah prevzeti to odgovorno nalogo in vsak izmed njih je pokazal svoje kvalitete. Ne smem pozabiti na duhovne voditelje, ki so skrbeli za našo duhov-

no rast – iz njihovih oči je sijala ljubezen do mladih.

Blagor vam, mladi, ki imate razsvetljene oči: ohranite čistost!

Kot uvod v tematiko PDV smo si ogledali dva sklopa filmov; prvi sklop je prikazoval težave in skušnjave mladih, drugi pa nas je razsvetlil, kako lahko že z majhnimi pozornostmi razveselimo druge.

Blagor vam, mladi, ki imate močne roke: zgradite pravičnost in mir.

Sledilo je delo po skupinah, filmi pa so bili izhodišče za pogovor. Kdo sem? Kateri so moji

- ▲ Oratorij, predstavitev gradiva za Oratorij 2009
- ▲ Pohorje, ena od skupin na postnih duhovnih vajah

talenti? Česa se veselim? Kaj je moje poslanstvo? Kakšno vlogo ima pri tem Bog?

Blagor vam, mladi, ki se bojujete zoper žalost in zdolgočasnost: bodite preroki upanja.

Ne predstavljam si Bleda brez Blejskega jezera, Veržeja brez Mure, Cerknice brez Cerkniškega jezera in Pohorja brez snega. Skupni sprehodi so minili prehitro, v veselju, smehu, pogovorih, razigranosti ter uživanju v naravi.

jezik sporazumevanja ni ovira za druženje – med nas je namreč prišlo tudi 5 udeležencev iz Črne gore. Nihče ne bo pozabil iskrenih nasmehov in iskrih pogledov. Utrdili pa nismo le prijateljstva s soljudmi, temveč tudi z Jezusom, ki nas ima neskončno rad.

Blagor vam, mladi, ki imate novo srce: prenovite svet!

Ta vikend si je vsak zadal sklepe za naprej. Ni vse izgubljeno. Mladost ni le norost! Mladost = ljubezen = Bog!

Mateja Rakovec

Prevečkrat kar malo pozabimo na to, da so ljudske pobožnosti, še posebno Marijanske, hrana naši pobožnosti.

Kakšno mesto ima Marija v mojem življenju? To se je vsak izmed nas sam pri sebi tiho vpraševal. G. Ciglar nas je spodbujal, naj odkrivamo Marijino navzočnost v svojem življenju, v delu, ki ga opravljamo, v svoji družini, prijateljstvu, občestvu. Nešteto je priložnosti za odkrivanje Marijine navzočnosti!

Poudarek v premišljevanjih je bil na drži Marije; ko jo je obiskal nadangel Gabrijel in ji naznanil, da je našla Gospodovo milost. Pripravljena jo je bila sprejeti kljub temu, da ni mogla vedeti, kakšnih milosti je bila s tem dejanjem sprejetja deležna, še manj, koliko preizkušenj in trpljenja bo na tej poti deležna. Koliko bolečin bo presunilo njeno srce, še zlasti v trenutkih trpljenja njenega Sina na Kalvariji. Bogu je brezpogojno zaupala. S svojo tiho navzočnostjo je bila v skrivnosti učlovečenja, odrešenja in binkošti; po njej smo tudi mi soudeleženi v teh milostih. Malo je v Svetem pismu napisanega o Mariji, pa je vendar njena navzočnost v molku in tišini glasno navzoča in nas lahko uči o drži pred Gospodom; o drži v našem življenju na poti za Gospodom, v dneh cvetne nedelje, pa vse do Kalvarije.

V tej duhovni pripravi na velikonočne praznike v Veržeju sem sama osebno globlje doumela prav to tiho Marijino navzočnost v vseh skrivnostih. Toda na to me je moral nekdo spomniti. Upam in želim, da se je vse to povedano zapisalo predvsem v moje srce in ne samo v razum in da bo v srcu tudi ostalo dlje kot samo do naslednjih duhovnih vaj. Zdenka Prešern

© Združenje Marije Pomočnice

Blagor vam, mladi, ki ste žejni srnice: tecite Kristusu naproti.

Po sprehodu in delu po skupinah je sledilo spokorno bogoslužje in nato križev pot, med katerim je imel vsak izmed nas možnost za zakrament spovedi. Ob zaključku dneva smo se zbrali pred Najsvetejšim, kjer je vsak na svoj način in v tišini slavil, molil, prosil ali pa se enostavno le prepustil Gospodu. Nedeljska sv. maša, pri kateri smo vsi sodelovali, je bila skupen zaključek PDV 2009.

Blagor vam, mladi, ki ste izvoljeni in ljubljani: poglobite in utrdite prijateljstvo in veselje.

Pletli smo nova prijateljstva, utrjevali stara ter dokazovali, da

Veržej Z Marijo v skrivnostih odrešenja

Člani Združenja Marije Pomočnice z Rakovnika, 13 se nas je zbralo, smo se v petek popoldan pridružili skupinam ZPM iz Murske Sobote, Veržeja in Maribora, na skupnih duhovnih vajah (20.–22. 3.) v Marijanišču v Veržeju, na postni duhovni pripravi na veliko noč.

Pričeli smo s sveto mašo v kapeli Marije Pomočnice v Marijanišču. V nadaljevanju je sledilo premišljevanje g. Antona Ciglarja. Poudaril je, kako pomembna je Marijanska ljudska pobožnost in kako potrebno jo je živeti in širiti. In mi, člani Združenja Marije Pomočnice, smo uradni nosilci širjenja Marijine ljudske pobožnosti; tega se še premalo zavedamo.

▲ **Veržej, duhovne vaje za člane združenja Marije Pomočnice**

© HMP

© HMP

© Borut Likar

Bled Srečanje za družine v pripravi na veliko noč

V soboto 28. marca 2009 je Marijin dom sprejel številne družine in mlade, ki so se udeležili srečanja za družine. Osrednji gost je bila družina Čušin. Srečanje smo za-

čeli z uvodno molitvijo. V nadaljevanju pa sta se zakonca Čušin postavila »na svetlo« in starše obogatila s svojim pričevanjem.

V preprostem in sproščenem ozračju smo prisluhnili njunim besedam, ki so bile vse prežete z ljubeznijo do Boga, drug do

drugega, do otrok, do vseh, s katerimi se srečujeta. Tudi mi smo začutili njuno skrb, da bi ponesla veselo novico evangelija vsem ljudem.

Medtem so otroci pod vodstvom sester ustvarjali in poglabljali skrivnost križa. V drugem delu srečanja smo prisluhnili predstavi Gregorja Čušina: Evangelij po Čušinu. Naše srečanje se je nadaljevalo ob mizi dobrot in preprostem in veselem klepetu.

s. Martina G.

Šmihel Svetopisemske urice

V Novem mestu v župniji Šmihel smo v preteklem šolskem letu začeli izvajati svetopisemske urice. Približno 30 otrok iz treh mestnih župnij se je udeleževalo uric, ki smo jih s s. Joži Merlak izvedle v adventnem in postnem času.

Za vsako urico je bilo skrbna izbrana svetopisemska zgodba, ki so ji otroci prisluhnili. Ko je zvonček zazvonil, so vse pospravili in začeli smo s pesmijo. Nato je s. Joži predstavila svetopisemsko zgodbo. Prebrala nam jo je iz Svetega pisma in ko jo je še enkrat povedala in pri tem uporabljala pripomočke, so otroške oči kar žarele. Videlo se je, kako je otroško srce odprto za Božjo besedo. Ko smo v pogovoru prešli na dejavnost, je prišla ura kmalu naokrog in starši so prišli po otroke. Tudi staršem sva dali zvitek, na katerem je bila svetopisemska zgodba srečanja in tudi nekaj nasvetov, kako naj pristopijo in

- ◀ Bled, družine v pripravi na veliko noč
- ◀ Šmihel, svetopisemske urice
- ◀ Želimlje, ministrantsko tekmovanje v košarki

kako naj Božjo besedo prebujajo v otroku.

V soboto 18. aprila pa smo imeli zaključek svetopisemskih uric. Zbrali smo se v cerkvi, otroci in starši, ter skupaj obhajali binkošti. Vse skupaj pa nas je pozdravil tudi tamkajšnji župnik Igor Stepan. Zahvalili smo se mu, da nas je pri tem delu podpiral in spodbujal. Špela Burnik

Želimlje

Ministrantska košarka

Kljub pregovorno muhastemu aprilskemu vremenu in jutranji ljubljanski megli nas je v soboto 18. aprila 2009 v Želimljem pričakalo sonce. Na tamkajšnjem igrišču so se že kmalu po pol deveti začeli zbirati ministranti iz različnih župnij po Sloveniji ter se vpraševali, ali ministrantska ulična košarka sploh bo. Na žalost je zaradi »recesije« – letos je za vse kriva recesija – v Želimlje prišlo nekaj manj ekip (16), a vendar je bilo ozračje fantastično.

Po uvodnem vpisovanju in preštevanju ekip smo se priporočili Bogu, razložili pravila, nato pa so se začeli »boji« na igrišču. Tekmovanje je potekalo hitro in brez večjih zapletov. Potrebno je pohvaliti ministrante za 'fair play' in prijateljsko razpoloženje. B. J.

USKOVNIŠKI TEDNI 2009 za mladino

1. teden: 19.–25. julij
2. teden: 26. julij–1. avgust
3. teden: 2.–8. avgust

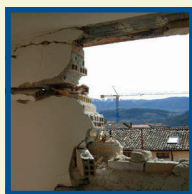

Turin, Italija, 25. 4. 2009: V baziliki Marije Pomočnice v Valdoccu v Turinu je blagoslovljena posebna urna/krsta, v katero so položene relikvije sv. Janeza Boska in bo v pripravi na praznovanje 200-letnice svetnikovega rojstva (2015) potovala po vsem svetu, kjer delujejo salezijanci. Določen je že okvirni program po celinah.

Vatikan, 15. 4. 2009: Papež Benedikt XVI. sprejme odpoved kardinala Josepha Zena, ki je vodil škofijo Hong Kong še po dopolnjenem 75. letu starosti v letu 2007, ko je po določilih cerkvenega zakonika papežu ponudil odstop. Kard. Zen, salezijanec, se je v zgodovino zapisal kot velik zagovornik pravic kristjanov na Kitajskem in kot tisti, ki je neutrudno opozarjal na njihovo zatiranje.

L'Aquila, Italija, 16. 4. 2009: Časnik Libero je povabil k obnovi v predvelikonočnem potresu poškodovanega Zavoda Don Bosko v L'Aquili. Pobuda je v nekaj dneh navrgla 400 tisoč evrov, ki bodo namenjeni zlasti za popravilo oratorija. Zavod se nahaja v samem zgodovinskem jedru mesta, v potresu najbolj poškodovanem. Eden od fantov je ravnatelju oratorija dejal: »Glavno je to, kar sem ohranil v sebi. S tem lahko začnem na novo«.

Rim, 9. 4. 2009: Vrhovni predstojnik P. Chavez in njegov svetovalec za misijone V. Klement v posebnem pismu napovesta temo salezijanskega misijskega dne v letu 2010: »Govoriti o Romih v Evropi pomeni odpreti oči za široko, 12-milijonsko populacijo.« Na ta način bo »Projekt Evropa«, začrtan na 26. VZ, začel dobivati konkretne poteze.

Rim, 7. 4. 2009: Kakih tisoč vernikov različnih veroizpovedi se udeleži ekumenskega nočnega bedenja v baziliki »Santa Maria in Trastevere« v spomin na vse, ki so v zadnjih letih dali življenje za evangelij. Voditelj bedenja je prefekt kongregacije za nauke vere, W. Joseph Levada. Prebrana so imena žrtev, med njimi salezijanski duhovnik Johnson Moyalan, ubit 1. julija 2008 v Sirisia v Nepal.

Isla de Flores, Guatemala, 21. 4. 2009: V škofa je posvečen Mario Bernardo Fiandri, salezijanec, novi apostolski vikar v El Peten. Ta apostolski vikariat je najobsežnejši v Gvatemali; po površini meri 36.000 km², prebivalcev ima 700 tisoč, od tega jih je 522 tisoč katoličanov. Celotno področje je razdeljeno na 15 župnij, v katerih deluje 6 škofijskih in 15 redovnih duhovnikov ter 60 redovnic in redovnikov.

Chofu, Japonska, 15. 3. 2009: Praznik Gospodovega oznanjenja je zaznamovan z izpovedjo večnih zaobljub, trije novinci iz Vietnama pa so izpovedali prve zaobljube. Na Japonskem je več mladih salezijancev iz Vietnama, kjer se vzgajajo in izobražujejo, da bodo postali misijonarji v deželi vzhajajočega sonca.

Delo z mladimi v Cerkvi na Slovenskem ni v krizi

Pastoralno leto 2008/2009 je v Cerkvi na Slovenskem leto mladih, zato nam je nekaj svojega časa podaril Gregor Kunej, voditelj Škofijskega odbora za mladino v ljubljanski nadškofiji, tajnik Medškofijskega odbora za mladino, duhovni asistent SKAM-a in duhovni voditelj Študentskega doma Janeza F. Gnidovca.

Toliko delate z mladimi, pa sploh niste salezijanec! Kje vse in na kakšne načine se srečujete z mladimi?

Salezijanec nisem, dobivam pa Salezijanski vestnik :) Z mladimi se srečujem povsod, kamor grem. Začelo se je, ko sem bil kot škofijski duhovnik poslan na župnijo za kaplana. Kaplan uči verouk pa "ta mlade ima čez". Na nek način se mi je to področje zapisalo pod kožo in mi ustreza, čeprav je velikokrat naporno; saj ne moreš kaj dosti spati in dremati, ker mlad človek ne miruje in te potrebuje ob vsakem času dneva. Torej vsepovsod se srečujemo: na SKAM-u (Jurčičev trg 2, Ljubljana), kjer preživim največ časa, potem tukaj v Šentvidu, v Zavodu sv. Stanislava, v študentskem domu, tudi na Gimnaziji, kjer imam duhovne obnove za tretji letnik, skratka, kamor grem: duhovne vaje, Stična ...

© s. Aleša Stritar

Letošnje leto je v Cerkvi na Slovenskem leto mladih. Kaj to pomeni?

Naj najprej povem, da delo z mladimi v Cerkvi na Slovenskem ni v krizi. V Cerkvi na Slovenskem imamo že nekajletno tradicijo: leto mladih, leto družine, leto evharistije, Pavlovo leto. Tako imenovana pastoralna leta in poudarki niso zato, ker bi čutili, da je kriza ali da bo kriza, ampak, ker si je dobro od časa do časa vzeti kakšno leto za premislek o temi, ki se nam zdi v tistem trenutku pomembna.

Ni nujno, da je leto mladih leto novih akcij, novih podvigov, lahko je samo leto razmisleka, k čemur smo tudi spodbujali. Na Medškofijskem odboru za mladino prav namenoma nismo želeli nobenega novega projekta, ker se nam je zdelo, da je dela z mladimi in za mlade ter projektov ogromno. Naša glavna usmeritev tega leta je bila okrepiti tiste, ki z mladimi delamo, tako duhovno, strokovno, kakor tudi v povezovanju in dopolnjevanju. Lahko smo srečni

in zadovoljni, da imamo toliko inovativnih, prodornih odgovornih za delo z mladimi in mladih samih. Morda večji del populacije res ni aktiven v Cerkvi, ampak to še ni razlog za žalovanje, je večje veselje nad tistimi, ki so. Bolj smo se usmerili k njim, da jih okrepimo, jih spodbudimo, da so potem oni sol za tiste, ki jih ne dosežemo neposredno.

V Stični mladi množično pokažejo, da so veseli kristjani.

Tako in drugače :)

Kakšni so vaši vtisi iz Stične in kako potekajo priprave na Stično 2009?

Imam tri različne poglede na Stično. Eden je od leta 1986 pa do leta 1998, z očmi, ko sem bil še sam udeleženec. Potem od leta 1998 pa do 2005 Stično poznam zgolj in samo z vidika spovednika. Najbolj sveža, zadnja izkušnja pa je iz ozadja, iz

▲ Gregor Kunej

► Gregor z animatorji Stične

ekipe, ki pripravlja Stično. Ti trije pogledi na Stično so zelo zelo različni. Čeprav mi je najbližja vloga spovednika, pa občutim silno veliko zadovoljstvo, ko vidim, koliko priprav in s tem ogromno žrtev v Stično vložijo mladi sami.

Stična sama, kot en dan dogajanja, gotovo nima tako velike teže, kakor jo ima za okrog 150 mladih, ki se nanjo pripravljajo celo leto. Le-ti prihajajo iz cele Slovenije in se vračajo nazaj v svoje družine, v svoje župnije, okolje ter z vsem tistim, kar prejmejo, vstopajo v svoje vsakdanje življenje. Na tem mestu naj omenim, da je delo teh ekip mladih in celoletnega procesa in prizadevanj premalo cenjeno z vidika vrednosti za njih same in njihovo mlado življenje. Posamezne projekte žal še vedno ocenjujejo bolj skozi sadove, ki se jih prešteva in deli. Večinoma vidimo samo tistih tisoč mladih, ki pridejo v Stično in se ga na hribčku napijejo, ali pa samo 50 animatorjev, ki skačejo po odru, ali pa slišimo samo tri "komade" od glasbenikov, ne vidimo pa procesa osebne in duhovne rasti ter formacije mladih, ki so vključeni v projekt.

Kar se tiče Stične 2009: precej je že narejenega. Novembra smo sestavili Pripravljalno ekipo Stične mladih (PESM), januarja smo imeli vikend načrtovanja. Februarja se potem PESM dobi z vsemi ekipami voditeljev, ki so zadolženi za posamezna področja (teh je 14). Srečanje traja cel vikend: žulimo geslo, žvečimo vsebino, ustvarjamo ekipo ... Marca je bil že prvi pripravljani vikend za vse animatorje, tehnično ekipo, ekipo ulice, glasbenike – v nastajanju je nova zasedba Stične banda ... Prvi vikend je namenjen 'prehranjevanju' (da vsi ustvarjalci prejamejo zase osebno: duhovno, osebno in socialno 'hrano', v moči katere bodo na drugem vikendu, ki

bo maja, ustvarjali program Stične mladih '09: program festivala, glasbo, program ulice ... Tretji vikend ob koncu avgusta pa je vikend 'fines'. Vmes se manjše skupine še srečujejo, dopolnjujejo program ... tako da je že kar precej narejenega. Barva je že izbrana :)

Na Radiu Ognjišče v letu mladih pripravljate radijske kateheze z naslovom Priča.si.

Te kateheze niso izobraževalnega značaja v smislu učenja dogmatike ali nekih norm. Zame je kateheza predvsem to, da se ob njej človek čuti nagovorjenega, da se najde in da ob tem prepozna, kar je Božjega v njem. Moram reči, da so odmevi zelo lepi, odvisno od teme. Priprava katehez mi je v veselje, je pa naporno, ker vem, da je to kateheza, ki govori o mladih, tudi tematike so izbrane z vidika mladostnika, mladega človeka, zavedam pa se, da so poslušalci pretežno starejši, starejši od dvajset let. Včasih tudi mlajši poslušajo; treba je loviti ravnotežje.

Ena od poti do mladih je gotovo prek interneta. Ali jo Cerkev na Slovenskem dovolj izkorišča?

Cerkev je navzoča na tem mediju, vprašanje pa je, koliko ga izkoristi. Ja, imam blog, sem na Facebooku, na Netlogu, ampak ne dohajam. Pa tudi to je zgolj neka navzočnost. Zame to, da v pozitivnem smislu izrabiš internet, pomeni več kot samo to, da ga uporabiš za obveščanje. Ker

so spletne strani katoliške Cerkve po večini bolj informativne narave, menim, da je tukaj še veliko neizkoriščenega prostora. Je pa to prepuščeno posameznikom. Mislim, da ima več pozitivnih posledic kot internetna navzočnost Cerkve kot organizacije to, da se posamezniki deklariramo kot katoliki in nekaj naredimo v svojem krogu prijateljev ali pa bralcev bloga ... Problem vidim v tem, da se katoličani težko identificiramo s svojo veroizpovedjo. Bolj se ukvarjamo s svojimi normami in predpisi in zapovedmi, kot pa s tem, da bi pričevali svetu o lepoti skupnega življenja, čistosti, zvestobi, pravičnosti ... Upam si reči, da je veliko več besed izrečnih o tem, ali je pravičnost sploh mogoča ali ne, kot pa o tem, kako pravičnost dejansko živimo. Raje se (še drugi primer) ukvarjamo z debato, ali so spolni odnosi pred poroko v redu ali ne, kot pa da bi govorili o čistosti ali o zvestobi ...

Za konec: beseda staršem, vzgojiteljem, pa tudi mladim.

Meni se zdi ključno, da imaš čas, ko si z mladimi. Čas je najbolj dragocen zame, zate in za kogarkoli. Vsak potrebuje svoj čas, čas zase, za svoje prijatelje, za družino, čas za molitev, čas za Boga; in če si ga ne vzame, ga ni. Če časa ni, ni odnosa, ni poslušanja, ni sprejetosti, ni razumevanja, ni prostora za odločanje, ničesar. Vzemite si čas!

Pogovarjal se je Klemen Ban.

Sadovi iz dobrega semena

Pascual Chávez

Z don Boskom se je začela in še danes deluje prava šola svetosti. Pri don Bosku ustanovitelju poznejši ustanovitelji novjših skupin salezijanske družine zajemajo navdih in usmeritev, duhovnost in pastoralni način.

© Umberto Gamba

Dobro drevo ne prinaša slabih sadov (prim. Lk 6,43). Ta stavek iz Lukovega evangelija je pomenljiv za zgodovino razvoja salezijanske karizme. Don Bosko si je svoje življenje razlagal v evangelijskem smislu in ga dajal v službo mladim za njihovo svetost in pošteno državljanstvo. On predstavlja dobro seme, ki je izvor dobrega drevesa, čigar sadovi so odlični; je vzor, ki pomaga rasti v svetosti.

Njegovega prvega naslednika, bl. **Mihaela Ruo**, so imeli za novega don Boska; iz zvestobe ustanovitelju si je napravil program življenja in delovanja in pod njegovim vodstvom se je število salezijancev s 773 povečalo na 4000, salezijanske hiše (zavodi, misijoni) s 57 na 345, inšpektorije (provincije) s 6 na 34, v 33 državah. Ob razglasitvi za blaženega l. 1972 je papež Pavel VI. o njem dejal: »Iz izvira je naredil reko«.

Blaženi **Filip Rinaldi**, tretji don Boskov naslednik, je poživljal notranje življenje salezijancev in pokazal popolno zaupanje v Boga in v Marijo Pomočnico; v misijone je odposlal 1800 salezijancev, ustanovil je don Boskove prostovoljke (DBP), ki se posvetijo Bogu, ne da bi zapustile družino in delovno mesto.

Sv. **Marija Mazzarello** je bila ustanoviteljica sester salezijank, hčera Marije Pomočnice (HMP); razumna žena, odločna, tenkočutna. Po neki bolezni se je posvetila vzgoji deklic iz Morneseja tako, da jih je učila šiva-

nja, jih zbirala v prazničnem oratoriju in tistim brez staršev dala dom. Odločilno je bilo njeno srečanje z don Boskom (1864), ko je njeni apostolski želji dal širši pogled. Iz tega čudovitega sadu se je porodila nova velika apostolska stvarnost, ki danes šteje kakih 15000 sester, ki imajo v svojih vrstah čudovite svetniške like, kot so blažene **Magdalena Morano, Marija Romero, Evzebija Palomino**.

Med salezijanci sodružniki je imela bl. **Aleksandrino da Costa** življenje zaznamovano s težko nesrečo, ko se je hotela ubraniti nasilja. Nesreča jo je priklenila na posteljo za več kot 30 let. Duhovno in fizično jo je držala evharistija (13 let se je hranila zgolj s posvečeno hostijo). Izpovedala je obljube kot salezijanka sodružnica in darovala svoje trpljenje za mladinsko poslanstvo.

Tu naj omenim še Božjega služabnika **Atilija Giordaniya**, ki se je s svojo ženo in otroki odločil oditi v Brazilijo kot prostovoljec, pa kardinala Jožefa Guarina, ki je sprejel prve salezijance na Siciliji, jim zapustil dediščino, kar je omogočilo razvoj salezijanskega dela v Messini, ter v salezijanskem duhu leta 1889 ustanovil Apostolke Svete družine.

Blaženi **Alojzj Variara**, salezijanec, zavzet za dobro najbolj zadnjih, zlasti gobavcev v Agua de Dios, kjer je preobražal življenje osemsto bolnikov in drugih z animacijo, prepovedano z veseljem in globoko duhovnostjo. Nato je za svoje apostolsko

navdušenje pridobil skupino mladih gobavk in 1905. leta ustanovil hčere presvetih src Jezusa in Marije.

Pomenljivo je tudi življenje mons. **Jožefa Cognata**, škofa v Bova Marina, ustanovitelja oblat presvetega Jezusovega Srca. Nepopisno trpljenje, ki ga je povzročilo obrekovanje in po 22 letih služenja prineslo s sabo odpoved škofovski službi, mu vere ni omajalo. Bil je rehabilitiran in sedaj se pripravlja začetek postopka za beatifikacijo.

Nekaj vrst ni dovolj, da bi vse povedali o salezijanski svetosti; seznam je dolg: bl. **Artemij Zatti**, **Zefirin Namuncura**, bl. **Lavra Vikunja**, **Simon Srugi**, **Marija Troncatti**, **Jožef Quadrio**, **Stefano Ferrando**, **Karel della Torre**, sv. **Alojzij Versiglia** in sv. **Kalist Caravario**, **Vincenc Cimatti**, blaženi španski in poljski mučenci. Drobnost seme je zares postalo veliko drevo, »preobloženo« z dobrimi sadeži.

Rad bi sklenil z likom prostovoljca z don Boskom, **Nina Baglierija**, ki je umrl pred dvema letoma in bi si zaslužil, da bi zanj začeli postopek za beatifikacijo. Bil je delavec, ki je pri 17 letih padel z odra in bil povsem nepokreten. Sprva je to svoje stanje zavračal, potem pa je Duh počasi vstopil v njegovo srce. Svoje stanje je daroval kot žrtev in molitev in tako za mnoge postal duhovni lik, ob katerem so se navdihovali. Naučil se je pisati z usti, zato je lahko zapustil bogato pričevanje: »Nihče ni izključen iz svetosti; od nas je odvisno, kako izrečemo svoj da Gospodu. Če kdo v svojem srcu sliši Gospodov glas, ki ga kliče, da bi mu поблиže sledil v posvečenem življenju, naj se ne boji izgovoriti svoj popoln da. Da življenju!« Danes salezijanska družina šteje 8 svetih, 116 blaženih, 9 častitljivih, 28 Božjih služabnikov ... Svetost je tudi za nas! ▀

© Drago Gačnik

*Gospod je moj pastir,
nič mi ne manjka,
na sočne pašnike me vodi.
Ob mirnih vodah počivam,
poživlja me in osrečuje.
Vodi me po pravih potih,
ker je neskončno dober.*

*Ne bojim se, dokler si ti ob meni,
čeprav bi hodil po temnih dolinah.
S pastirsko palico in gorjačo me spremljaš,
to mi je v pogum in tolažbo.*

*Svojo mizo pred mano pogrinjaš,
častiš me v pričo mojih nasprotnikov.
Venčaš me in mi glavo maziliš,
srce mi prekipeva od sreče.
S svojo dobroto in milino me obdajaš,
z menoj si vsak čas mojega življenja.
V tvoji hiši bom prebival,
to je moj dom za vse čase.*

Ps 23

»Česar ne morem storiti jaz, boste storili vi«

sv. Janez Bosko

© Drago Gačnik

Spoštovani molivci za duhovne poklice! Pri molitvah vernikov pri sveti maši večkrat slišimo prošnjo: za duhovnike, redovnike, redovnice in druge duhovne poklice. Med te druge duhovne poklice lahko štejemo tudi razna kleriško-laiška združenja. Eno takih združenj so *salezijanci sotrudniki in salezijanke sotrudnice*.

Janez Bosko je bil trdno prepričan, da ga je Bog izvolil, da postane oče in učitelj revne in zapuščne mladine, zlasti fantov. Ker sam ni zmožgal opravljati velikega dela vzgoje, mu je Bog po Svetem Duhu navdihnil idejo, da ustanovi redovno družbo, ki jo je poimenoval – *salezijanci*, po sv. Frančišku Saleškem, ki ga je izbral za zavetnika družbe. Nekaj let pozneje je ob sodelovanju Marije Dominike Mazzarello ustanovil redovno družbo hčera Marije Pomočnice, ki se posvečajo vzgoji ženske mladine. Ker pa je bilo dela ogromno in je presegalo zmogljivosti redovnikov in redovnic, je don Bosko od samega začetka vključeval

v svoj vzgojni načrt vse, ki so mu bili voljni pomagati, tako duhovnike kot laike, moške in ženske, mlajše in starejše. Iz teh njegovih sodelavcev je nastala tretja skupina salezijancev, ki jih je poimenoval *salezijanski sotrudniki* in jih je spodbujal: *»Česar ne morem storiti jaz, boste storili vi.«*

Leta 1876 je don Bosko jasno opredelil njihov program življenja s Pravilnikom salezijancev sotrudnikov, ki ga je sam napisal in ga je cerkvena oblast pozneje potrdila.

Danes so salezijanci sotrudniki in salezijanke sotrudnice razširjeni in delujejo po vsem salezijanskem svetu, tudi v Sloveniji, in jih je enkrat več kot salezijancev redovnikov.

Leta 2006 so sotrudniki dobili prenovljeni Pravilnik, ki ga je podpisal prefekt Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja, kardinal Franc Rodè.

Ta novi pravilnik opredeljuje salezijance sotrudnike kot poseben poklic v Cerkvi.

»Salezijanci sotrudniki živijo svojo vero znotraj svoje svetne

stvarnosti. Navdihuje jih apostolski načrt svetega Janeza Boska in se čutijo v živem občestvu z drugimi člani salezijanske družine. Zavzemajo se za isto mladinsko in ljudsko poslanstvo v bratski in članski obliki. Delujejo v blagor Cerkve in človeške družbe, na način, ki je primeren njihovim razmeram in konkretnim možnostim« (S. 3).

»Salezijanci sotrudniki se vključujejo v krajevno Cerkev tako, da ponudijo svoje služenje v župniji in škofiji. Cerkev jih kliče v poslanstvo in oni ga opravljajo s pripravljenostjo in z držo služenja v salezijanskem duhu.

Salezijanci sotrudniki so v vseh življenjskih okoljih zvesti evangeliju in socialnemu nauku Cerkve. ...

Prizadevajo si za oblikovanje zrele kritične vesti, da bi mogli odgovorno sodelovati pri družbenem življenju na kulturnem, gospodarskem in političnem področju. Zavračajo vse, kar povzroča ali goji nepravilnost, zatiranje, izrinjanje na rob družbe in nasilje, ter pogumno odpravljajo njihove vzroke. ...

Po svojih možnostih se vključujejo v kulturne, sindikalne in družbenopolitične strukture, da bi pospeševali in dosegli skupni blagor. Skladno z evangeljskimi zahtevami svobode in pravičnosti si prizadevajo za spoštovanje človekovih pravic in nadalje za ozdravljenje in obnovitev miselnosti in navad, zakonov in struktur v okoljih, v katere so vključeni» (prim. P. 1,2).

Spoštovani/a, ki si prebral/a te vrstice, če te zanima kaj več o salezijancih sotrudnikih in slutiš, da te Bog kliče v njihovo združenje, da storiš kaj dobrega v blagor mladine v duhu sv. Janeza Boska, se lahko oglasiš za dodatne informacije na tel. 031/532.222 (ga. Ljubica Košir, koordinatorica) ali podpisani: 031/358.018.

Jezus te kliče, ljudje te potrebujejo!
Ne boj se reči: DA!

Iskren pozdrav

Ivan Turk, delegat sotrudnikov

nameni molitve

MAJ

Molimo za otroke in mladino, ki se zbirajo ob Mariji pri šmarnicah, da bi se navdušili za način življenja, ki omogoča srečo tu na zemlji in v večnosti.

JUNIJ

Molimo za osnovnošolce, dijake in študente, ki končujejo šolsko leto, da bi tudi čas počitnic preživeli v duhu gesla sv. Janeza Boska: »Bodite veseli, samo brez greha!«

JULIJ

Molimo za letošnje novomašnike, redovnike in redovnice, ki so izrekli redovno zaobljubo, da ostanejo zvesti dani obljubi.

© Grega Valič

pribežališče grešnikov **prosi za nas**

*Pod križem svojega Sina si prejela poslanstvo
matere in priprošnjice nas vseh,
zato ne nehaš vsakega izmed nas spremljati
na njegovem zemeljskem romanju ...
Četudi grešni, smo tvoji otroci,
ke tebi se zatekamo, pribežališče grešnikov!*

*Odpri nam oči, da bomo na svoji poti opazili zanke,
prevare, pasti in nevarnosti!
Pomagaj nam odkriti greh,
ki se skriva v najbolj skritih kotičkih srca
in se rojeva v naših mislih, željah in namenih.
Prosi za nas, da ne bomo obsojali drugih
in si zatisekali oči pred lastno realnostjo.*

*Mati našega Odrešenika,
pripežališče nas, tvojih grešnih otrok,
pomagaj nam, da se bomo zavedali svoje grešnosti,
da se bomo trudili vedno znova vstajati
in – četudi s počasnimi in utrujenimi koraki – nenehno iti naprej.*

*In, Mati, pribežališče grešnikov, izprosi nam milost,
da nad svojimi grehi ne bomo nikdar obupali - zaradi smrti in vstajenja
tvojega Sina, našega Odrešenika Jezusa Kristusa.*

Besedilo: s. Marija Žibert

© arhiv Rozalije

»Pred nastopom strnemo krog in zmolimo«

Rozalije - štiri nekdanje dijakinje Gimnazije Želumlje. Prihajajo iz različnih koncev Slovenije. Bernardka Simončič je študentka etnologije in prihaja iz Šentjerneja, Mateja Ramovš je iz Šentrupertu in študira novinarstvo, politologinja Karolina Simčič je iz Postojne, študentka likovne pedagogike Polona Logar pa prihaja iz Rovt nad Logatcem. Druži jih marsikaj, predvsem pa nepopisna ljubezen do glasbe, ki je tudi temelj njihovega glasbenega udejstvovanja. So pa Rozalije v prvi vrsti zelo dobre prijateljice in pevske vaje so večkrat samo dober izgovor za to, da se dobijo, spijejo kavico in malo poklepetajo.

Kakšen je začetek zgodbe o Rozalijah? Od kod navdušenje za skupno ustvarjanje v dekliskem kvartetu?

Našle smo se v Gimnaziji Želumlje, oz. bolje rečeno v tamkajšnjem Domu Janeza Boska, kjer smo bile »cimre« in sosede. Kmalu smo ugotovile, da imamo veliko skupno ljubezen – petje in glasbo. Tako je bil naš prvi skupen projekt, da smo se udeležile tamkajšnjega kantavtorskega večera »Strgana struna«. Tako smo se v času srednješolskih let bolj projektno ukvarjale s skupinskim muziciranjem. Ko pa smo prišle študirat v Ljubljano, smo se strašno bale, da se bodo porazgubili naši prijateljski stiki. Pa smo si izmislile pevske vaje. Redne, vsakotedenske, obvezno z uvodno debato o vsem, kar se nam dogaja ... Tako da bi lahko rekle, da navdušenje izhaja povsem iz prijateljstva.

Kakšen je stil glasbe, ki jo prepevate, in kako izbirate repertoar? Kdo piše glasbo, besedila, kdo dela priredbe?

Glasbo, ki jo izvajamo, večinoma pišemo same. Gre za pop-jazz štiriglavno vokalno avtorsko glasbo. Izjema je le nekaj popevk, za katere pa smo aranžmaje napisale same. Prepevamo o stvareh, ki so nam blizu. Naše pesmi so izrazito doživlajsko-izpovedne in govorijo o nas – o tem, kaj čutimo, opažamo, spoznavamo.

Kako pogosto in ob kakšnih priložnostih nastopate?

Za nami so tri leta nastopanja, največ nastopamo na porokah, dvakrat smo bile predskupina zbora Perpetuum Jazzile na gradu Zemono, bile smo gostje na raznih občinskih

◀ Rozalije: Bernardka, Mateja, Karolina in Polona

Naše pesmi
govorijo o nas.

priredivah in zborovanjih, z glasbo smo popestrile tudi že marsikatero poslovno srečanje.

Gre zgolj za vokalno glasbo ali vas spremljajo tudi kakšni inštrumentalisti?

Letos smo imele že dva samostojna koncerta, na katerih nas je spremljal pianist Damjan Brčar, študent Akademije za glasbo, občasno angažiramo tudi kakšnega kitarista, da nas spremlja, načeloma pa smo "accapella" skupina.

Ali se pred nastopom zgolj upevate ali imate tudi kakšen poseben obred?

Pred vsakim nastopom strnemo nekakšen krog, se primemo za roke in zmolimo. Na koncu take duhovne priprave na nastop so tudi čisto naše litanije. Priporočimo se sveti Rozaliji, da bi »dobro izgledale«, sveti Ceciliji, da bi lepo odpele, in svetemu Krištofu, da bi dobro zvozile ;)

Na kaj najprej pomislite, ko slišite »don Bosko«? Vam je blizu ali ostaja nekje v knjigah in na slikah?

Prva asociacija na don Boska je spomin na srednješolska leta. Gotovo na nek poseben način ta svetnik zaznamuje vsakega, ki je bil v svoji mladosti v stiku s salezijansko vzgojo. Menimo, da smo od te vzgoje odnesle predvsem veliko optimizma in vero v veliko moč pozitivnega mišljenja ... Najbolj pa smo seveda hvaležne za prijateljstva, ki so se stkala v teh letih, saj zdaj ugotavljamo, kakšen blagoslov je, da lahko tista "kritična" leta preživiš s podobno mislečimi, z ljudmi, ki izhajajo iz družin, kjer imajo podobne vrednote kot tvoja družina.

Sodelovale ste na festivalu

Ritem Duha. Kako je prišlo do te odločitve?

Na Ritmu Duha smo sodelovale leta 2007, in sicer s skladbo Čutim življenje. Najprej je nastala skladba, šele potem je padla odločitev, da se z njo predstavimo na omenjenem festivalu. Ko je nastajala, smo ugotavljale, da gre hitro v ušesa, da ima pozitivno sporočilo, ki bi ga rade delile s širšo publiko ... Še dodaten motiv: želja, da tudi na tej sceni vnesemo nekaj glasbene svežine s slovensko značilnostjo večglasnega petja.

Kaj menite o festivalu, o glasbenem tekmovanju z duhovnimi skladbami?

Festival je pozitiven zaradi srečevanja mladih, ki se ukvarjajo s podoben glasbo in zaradi dobre promocije mladih, še ne uveljavljenih skupin in glasbenikov. Zdelo pa bi se nam bolj

Katero pesem na čast Mariji najraje zapojete skupaj?

Naša najljubša Marijina pesem je gotovo "Ti si moja Gospa". Marijin lik nam je blizu predvsem zato, ker je ženska ... V določenih situacijah lahko žensko razume samo ženska in kadar to ni niti mama niti sestra niti prijateljica, je to lahko Marija. Prepričane smo, da je tudi sama kot mlado dekle imela skrbi in strahove, ki se porajajo v srcu mladih deklet, zato jih lahko izročamo prav njej.

Še kakšna spodbuda, misel za vse mlade, ki se bodo v naslednjem mesecu ali dveh prizadevali za ključni šolski uspeh ali se trudili za izpiti na fakultetah?

Tako kakor večina naših pesmi smo tudi me polne življenja in optimizma

© Benjamin Kraji

primerno, če festival ne bi potekal kot tekmovanje. Kadar se razvršča ljudi "kdo je boljši in kdo slabši", se vedno stvari razpletejo v prid nekoga in v razočaranje nekoga drugega. Glasba je preveč kompleksna zadeva, da bi se jo lahko vrednotilo na podlagi enega nastopa ...

Kaj vam pomeni Marija? Kako doživljate njen lik v vašem življenju?

in prav to bi zaželele vsem mladim. Namesto godrnjanja in slabe volje pomislite na srečo, ki jo v resnici uživate! In »memorirajte« vsak trenutek mladosti, ki vam je podarjen, da se boste na starost z nasmehom na ustnicah spominjali svojih polnih, izživetih, sladkih mladih dni in ne le stresa pred izpiti in dolgočasnih predavanj.

Pogovarjal se je Matjaž Knez.

Kdo so bili prvi don Boskovi sodelavci?

Ko prebiramo dokumente o začetkih salezijanske skupnosti in don Boskovich načrtov za nadaljevanje njegovega dela, naletimo na nekaj imen, ki so v naslednjih letih odločilno oblikovala tako osrednjo ustanovo v Turinu kot salezijanske skupnosti zunaj meja Italije, tudi na Slovenskem.

Bogdan Kolar

Že sam zapisnik o odločilnem srečanju priča, da so se udeleženci zavedali njegove pomembnosti. Izvemo za leto (1859), mesec in datum (18. december), uro (ob deveti uri zvečer), kraj (oratorij v Valdoccu) in natančni prostor (don Boskova soba). Navzoči so bili predstavljeni z imenom in priimkom. Vsega skupaj jih je bilo 18 skupaj z don Boskom. Med temi sta bila dva duhovnika, diakon, subdiakon, 13 klerikov oz. bogoslovcev in študent. Predstavljamo tiste, ki so se najbolj zapisali v salezijansko zgodovino.

Duhovnik Viktor Allassonatti

Ob zgodovinskem trenutku je duhovnik Allassonatti imel že 47 let,

doma je bil iz kraja Avigliana pri Turinu. Pripadal je turinski nadškofiji in si je v tem mestu pridobil vso teološko izobrazbo. Obiskoval je Cerkevni konvikt in bil posvečen v duhovnika 13. junija 1835. Po dodatnem študiju na turinski univerzi je bil več let učitelj v osnovni šoli, nižji gimnaziji in katehet. Na predvečer praznika Marijinega vnebovzeta leta 1854 se je don Bosku pridružil kot pomočnik v Oratoriju. Bil je prvi duhovnik, ki je postal don Boskov stalni sodelavec. Naslednje leto je pred don Boskom izpovedal zasebne obljube. Na ustanovitvenem srečanju je bil izbran za vrhovnega prefekta družbe in službo opravljal do svoje smrti 7. oktobra 1865. Vodil je vse upravne zadeve, skrbel za poslovanje ustanov in za urejanje odnosov z državnimi oblastmi.

Klerik Janez Bonetti

Doma je bil iz Caramagne, majhnega mesteca blizu Turina. Ko je bil navzoč pri odločilnem dogodku, je dopolnil 21 let. V Oratorij je prišel julija 1855. V prvem vrhovnem svetu je bil izbran za svetovalca. Po študiju na univerzi je postal gimnazijski učitelj, teologijo je obiskoval v turinskem škofijskem semenišču. Leta 1864 je postal duhovnik in naslednje leto izpovedal večne obljube. Bil je prvi urednik Salezijanskega vestnika, ko je leta začel izhajati leta 1877, in napisal različne knjige. Med drugim je pripravil prvo zgodovino Oratorija ter vrsto spisov s področja duhovnosti, življenjepise

svetnikov ter razne polemične in salezijanske spise. Pustil je neizbrisen pečat v duhovnem oblikovanju skupnosti sester hčera Marije Pomočnice. Leta 1886 je postal duhovni vodja salezijanske skupnosti. Umrl je star 53 let, 5. junija 1891.

Klerik Janez Cagliero

je ob zgodovinskem trenutku imel 21 let. Leta 1851 je vstopil v Oratorij. Bil je eden prvih štirih 'salezijancev', ki so se pridružili don Bosku pri ustanavljanju Družbe. Ker je imel poseben dar za glasbo, si je pridobil glasbeno izobrazbo pri turinskih učiteljih in napisal več glasbenih del. Leta 1875 je bil vodja prve skupine misijonarjev, ki je odšla v Južno Ameriko. Dve leti zatem je bil izbran za vrhovnega duhovnega voditelja Družbe, leta 1884 pa ga je papež Leon XIII. imenoval za škofa in mu zaupal vodenje apostolskega vikariata v Patagoniji. Leta 1915 ga je papež Benedikt XV. imenoval za kardinala; je prvi salezijanec, ki je dosegel to čast v katoliški Cerкви. Septembra 1924 je bil navzoč na Rakovniku, ko je bila posvečena nova cerkev Marije Pomočnice. Umrl je v Rimu 28. februarja 1926.

Klerik Franc Cerrutti

Ob ustanovitvi salezijanske družbe je imel 15 let. V Oratorij je prišel novembra 1856 iz kraja Vercelli. Ker je čutil veliko domotožje in osamljenost, se je kmalu spoprijateljil z Dominikom Savijem, a je prijateljstvo trajalo le kratek čas, kajti Dominik je umrl pet

mesecev kasneje. Cerruti je bil deset let kasneje, 22. decembra 1866, posvečen za duhovnika. Na turinski univerzi je študiral jezike, bil učitelj in predstojnik v različnih skupnostih. Napisal je številna dela s področja pedagogike in didaktike. Na svoj način je kot vrhovni svetovalec za izobraževanje pomembno oblikoval salezijanski študijski sistem in postavljaj temelje salezijanskim šolam. Umrl je marca 1917 v Alassiju.

Klerik Celestin Durando

Doma je bil iz kraja Mondovi pri Turinu in je ob vstopu v skupnost dopolnil 19 let. Ko je leta 1856 prišel v Oratorij, je srečal Dominika Savia, ki je imel navado pozdraviti vsakega novega obiskovalca Oratorija. Iz don Boskovih rok je leta 1857 prejel talar. Don Bosko mu je zaupal pouk v več razredih ljudske šole. Leto potem, ko je bil posvečen v duhovnika, je 1865 postal član vrhovnega vodstva salezijanske skupnosti. Pripravil je več knjig za pouk latinskega jezika in literature in leta 1869 postal urednik zbirke, ki je načrtno izdajala italijanska literarna dela za mladino. Kot vrhovni svetovalec je imel nalogo, da je skrbel za odpiranje novih ustanov in za pogajanja z ustanovitelji. V tej vlogi si je dopisoval s slovenskimi sotrudniki, predvsem s katehetom Janezom Smrekarjem, in je obiskal graščino Rakovnik, preden je bila le-ta izročena salezijancem. Njegovo mnenje je bilo odločilno, da je do tega sploh prišlo.

Subdiakon Mihael Rua

Doma je bil iz Turina in je postal redni obiskovalec Oratorija že kot otrok. Leta 1852 je iz don Boskovih rok prejel talar v skromni kapeli v don Boskovem rojstnem kraju Becchi. Bil je med najbolj zanesljivimi don Boskovimi po-

- ▶ Bl. Mihael Rua na Rakovniku 1908
- ▶ Kard. Cagliero na Rakovniku 1924

© obe fotografiji: arhiv Salezijanskega inšpektorata

močniki. Zvečer 26. januarja 1854 je sodeloval na srečanju, ko je z don Boskom in skupino tovarišev izpovedal obljubo pripravljenosti dela za mlade. Kot subdiakon je bil ob zgodovinskem dogodku izbran za duhovnega voditelja nove skupnosti. Naslednje leto je bil posvečen v duhovnika. Na turinski univerzi je študiral za srednješolskega učitelja. Bil je predstojnik številnih ustanov in leta 1888 nasledil don Boska v vodstvu Salezijanske družbe. Pri odpiranju prvega zavoda na Slovenskem je imel odločilno besedo. Določil je prvo skupino salezijancev, ki so prevzeli novo delo. Tako velja za ustanovitelja zavodov na Rakovniku, na Radni in vsaj deloma tudi v Veržeju, saj so se pogajanja za odprtje začela že v njegovem času. Slovenske deže-

le je obiskal dvakrat: leta 1904 je sodeloval pri blagoslovitvi temeljnega kamna cerkve na Rakovniku. Štiri leta kasneje pa se je med Slovenci ustavil na poti v Sveto deželo.

Drugi udeleženci ustanovnega srečanja

Poleg don Boska in zgoraj predstavljenih so pri dogodku, ki je pomenil začetek Salezijanske družbe, sodelovali še: klerik Janez Krstnik Anfossi, bogoslovec Jožef Cezar Bongiovanni, študent Alojzij Chiapale, bogoslovec Janez Krstnik Francesia, bogoslovec Karl Ghiavarello, bogoslovec Jožef Lazzero, klerik Alojzij Marcellino, klerik Sekund Pettiva, klerik Franc Provera, klerik Anton Rovetto in diakon Angel Savio. ■

Rešil me je v kopeli prerobenja

Božji služabnik Andrej Majcen (1904–1999), misijonar na Kitajskem in v Vietnamu (1935–1979), nam pripoveduje svojo življenjsko zgodbo. Bogu je hvaležen, da ga je izbral za uresničitev svojih svetih načrtov. Zadnjič nam je spregovoril o Božjih sledeh v svojem življenju, ki jim je skušal vse življenje zvesto slediti. Svojo pripoved danes nadaljuje s spomini na svoje otroštvo v Mariboru.

Pripravil: Tone Ciglar

Moja zgodba se je začela v Mariboru, tam, kjer se na levem bregu Drave dviga hrib, ki se imenuje Melje, ker se kamenje venomer melje in vsipava v Dravo. Kraj je danes zrašččen z mestom Mariborom. Naš dom je bil na cesti Melje 67. Še po letu 1980 je visela stara "nemška" hišna številka ob novi slovenski, ki se danes imenuje Meljska cesta 67. Kot otroku se je železničarska hiša zdela silno velika. Naše stanovanje je bilo v pritličju na vogalu. Spomini so zbledeli, da bi lahko opisal kakšne podrobnosti, saj sem tu živel s starši samo tri leta, štiri pa še pozneje kot učiteljskičnik na raznih krajih v Mariboru. Moj oče Andrej je znal dobro

© arhiv Salezijanskega inšpektorata, Ljubljana

nemško, saj je študiral na Ptuju ter tudi na učiteljskiču v Ljubljani, ki pa ga zaradi finančnih razmer ni dokončal. Predsednik sodišča v Mariboru, h kateremu se je zatekel, je bil dober, kot oče sam pravi, in ga je sprejel kot kanclista na sodišče. Tako je bil vsaj kolikor toliko finančno zagotovljen tudi njegov zakon. Moja starša Andrej in Marija sta se poročila leta 1903.

Osebni praznik krsta

Naslednje leto 30. septembra 1904 sem se srečnima staršema rodil kot prvi od štirih otrok. V mojih žilah se je pretakala žlahna štajerska kri. Vse življenje sem bil ponosen na svoj Maribor. Saj

sem v tem mestu prejel največ: zemeljsko življenje po starših in Božje otroštvo pri krstu. Bil je 9. oktobra, ko me je botrica Lojzka Verličeva (doma pri Svetem Petru pri Mariboru) prinesla h krstu v cerkev Marije, Matere usmiljenja. Frančiškanski pater Nazarino me je krstil, da sem se prerodil v Božjega otroka. Gotovo je to moj najsrečnejši dan, saj so bile z zakramentom krsta v dušo položene tudi kali redovniškega, duhovniškega in misijonskega poklica. Krstni kamen še zdaj stoji tam, kot je takrat, takoj na levi strani pri glavnih vratih.

▲ Božji služabnik Andrej Majcen (1904–1999) kot mladenič

Moj najsvetejši dan je za vse življenje ostal 9. oktober 1904! Večkrat v življenju sem obnovil krstne obljube. Res, v cerkvi Marije milosti sem bil deležen milosti vseh milosti, da sem postal Božji otrok. Ko bi mi Marija še izprosila, da bi se pred smrtjo tako kot v krstnem studencu v dobri spovedi okopal in se v milosti vrnil k svojemu Stvarniku! Kot intimen osebni praznik sem krstni dan 9. oktobra praznoval vse življenje in se Bogu zahvaljeval za ta neprecenljivi dar.

Hrabroslav

Po očetu so me krstili na ime apostola Andreja. Toda moj oče, velik narodnjak, mi je izbral slovensko inačico imena – Hrabroslav, iz tega Slavko, kar sicer (grško) pomeni Andrej. Domači so me vedno klicali Slavko, vsi drugi pa Andrej. Še ne dveletnemu se mi je v Mariboru pridružila sestra Marica, rojena 18. februarja 1906. Ona je najprej prišla do svojega kruha; najprej je bila tipkarica pri nekem advokatu, pozneje pa zaposlena na sodišču. Po mamini smrti (1961) je bil njen dom v Brežicah tudi moj dom. Naj jo dobri Bog za vso dobroto nagradi s svojim blagoslovom. (Op.: *Umrta je 6. oktobra 2008 v Novem mestu, stara 102 leti in 8 mesecev, pokopana v Kostanjevici.*)

Iz Maribora v svet

Moja mariborska leta so se hitro iztekla; pred nami je bila prva selitev, ki so jim sledile naslednje druga za drugo. Oče, uslužbenec mariborskega sodišča, je bil vesten pri svojem delu, za kar je bil večkrat pohvaljen. Vendar kot zaveden Slovenec ni bil zaželen v nemškutar-skem Mariboru. Zato je moral oditi v Kozje, z njim pa seveda vsi mi, kjer je nastopil službo julija 1907. ■

ZA PRELEPI 80. KRSTNI DAN

*Pred 80 leti botrca Verličeva
me je h krstu ponela
in me Mariji milosti v Mariboru
vsega posvetila.*

*Krstna voda v imenu Trojice
Slavku po glavi tekla je,
Sveti Duh vero, upanje, ljubezen
v srce mi vlival je.*

*Izprašaj se danes,
ali z milostjo Duha res sodeloval si
in v svoji duši skrbno podoba
Jezusa upodabljal si?*

*Vprašaj se tudi,
če krstna sveča vere v tebi še gori
in te na poti življenja
v nebesa še vedno drži?*

*S krizmo katehumenov
te frančiškanski pater mazilil je
in ti dušo z Božjo milostjo
do vrha napolnil je.*

*Tudi Božje zapovedi
pri krstu obljubil spolnjevati si,
o tem si večkrat svojo vest
moraš dobro izprašati.*

*O Marija, ki bila si
in boš nam Pomočnica ti,
prosim, pridi k meni,
vsega hudega me reši ti.*

*O moj Gospod in moj Bog,
daj mi novega Duha,
da izpolnim zapovedi
in don Boskovega duha.*

*Andrej Majcen, Osebna duhovnost,
drugi zvezek, str. 10–11*

MISIJONSKA RAZSTAVA

V gradu na Rakovniku v Ljubljani je na ogled razstava o življenju in delu Andreja Majcna. Na ogled razstave vabimo skupine, za katere ob tem pripravimo ustrezno misijonsko katehezo, zato posebej vabimo višje razrede OŠ in učence SŠ ter drugo mladino. Za obisk razstave se dogovorite s Tonetom Ciglarjem. Na Rakovniku vas z veseljem pričakujemo.

MOLITEV

da bi Bog poveličal
Božjega služabnika Andreja Majcna

Neskončno sveti Bog.
Tvoj zvesti služabnik Andrej Majcen,
misijonar na Kitajskem in v Vietnamu,
goreč salezijanec in duhovnik,
je z velikim žarom vsem
oznanjal evangelij,
še posebej ubogi in zanemarjeni mladini.

Na goro svetosti se je vzpenjal
z velikodušno dobroto in ljubeznivostjo
ter s posredovanjem tvojega usmiljenja
v zakramentu svete spovedi.

Prosimo te,
poveličaj ga pred nami na čast oltarja.
Pomagaj nam,
da ga bomo vneto posnemali
in tebe iskreno častili.

Po njegovi priprošnji
nas usliši v naših potrebah.
(Lahko vstavimo namen.)
Naj bo tudi naše življenje
ena sama hvalnica tebi,
ki si slavljen zdaj in vekomaj.
Amen.

S cerkvenim dovoljenjem, Nadškofija Ljubljana.
Datum: 17. 11. 2006, št.: 1923/06.

Prosimo, da o morebitnih uslišanjih sporočite
na naslov: Salezijanski inšpektorat (Tone Ciglar),
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, telefon:
041/317.318, e-pošta: tone.ciglar@salve.si
Na istem naslovu dobite tudi vse informacije.

»Žejen
sem bil
in ste mi
dali piti«

Jože Andolšek, salezijanec, učitelj verouka na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu, je bralcem Salezijanskega vestnika poznan po marsikaterem zapisu o misijonskih krajih Afrike. Tudi letos je že odšel skupaj s prostovoljci in misijonskimi navdušenci v Angolo in Etiopijo, da bi boljše animiral za misijonsko solidarnost in med velikimi potrebami preizkušanih ljudi uvidel tiste, ki najbolj kličejo po pomoči. Med mislimi, ki se mu tokrat prelivajo na papir, se prepletajo »črne« in »bele«, one, ki opisujejo stisko afriškega človeka, in one, ki nakazujejo razkošje in brezčutnost »zahodnega«.

Kakor govorimo o globalnem bogastvu, lahko govorimo tudi o globalni revščini. Ne vemo, kako bi reagirali na finančno krizo, vemo pa, da npr. v Avstriji vsak peti kilogram kruha konča na smetišču. Na Dunaju vržejo vsak dan toliko kruha na smetišče, kolikor ga porabi-jo v Gradcu.

Nikoli nimamo dovolj in ne vemo, da je preobilje naša lakota. Kadar so vse želje izpolnjene in ne ostane nobena več, takrat nas začne biti strah.

Svetovno gospodarstvo bi lahko nahranilo dvanajst milijard ljudi. To pomeni, da je otrok, ki danes umira zaradi lakote, umorjen.

Otroci na cesti

V Etiopiji je več kot polovica otrok nepismenih. V Addis Abebi, v glavnem mestu Etiopije, ni lahko biti otrok. Veliko otrok živetari na cesti, kjer pa ni lahko preživeti. Dneve preživljajo s prosjačenjem, kot čistilci čevljev, s krajo in prostitucijo. V tem 5-milijonskem mestu živi skoraj 300 tisoč otrok in starejših okuženih z virusom HIV. Od vseh držav Afrike je prav v Etiopiji največ otrok okuženih s tem virusom. In vsak nov dan se njihovo število povečuje.

Vsi z upanjem na ozdravitev ...

Obiščemo bolnišnico. Redovna sestra Tish vsakega bolnika pozdravi. Večina od njih se bo danes prvič v življenju srečala z zdravnikom, saj na enega zdravnika v Etiopiji pride več kot 70 tisoč ljudi ...

Vsi si želijo biti sprejeti, mnogi z virusom HIV, s tuberkulozo, tifusom, malarijo ... vsi pa nosijo v sebi upanje na ozdravitev. Bolnik star 33 let, visoke postave: tehtnica pokaže 38 kilogramov. Laboratorijski pregled krvi ugotovi HIV pozitivno ... Ko mu prostovoljka Martina, medicinska sestra, da infuzijo, se v njegovih očeh počasi spet zbuja utrip življenja ter hvaležnost ...

Podarimo jim čisto vodo!

Odpravimo se dalje, k sestram, ki imajo šolo in dom za otroke sirote. Oglejmo si kraj, kjer naj bi vrtni stroj prišel do šestdeset metrov v globino, da bi šola in okoliške vasi dobile vodo. Sestra Marta nam pove, da se vsak dan žene in otroci v vročini odpravijo z vedri dve uri hoda, da prinesejo vodo za pitje in kuhanje.

Štirikrat sem bil v Etiopiji in vedno sem bil nagovorjen, da bi pomagali graditi vodnjake. Tudi vodja misijanske pisarne rektor Jože Kopeinig

- ▶ **Martina Hutter, medicinska sestra**
- ▶ **Ponujena roka pomoči**
- ▶ **Tina Hojnik, izkušnja prostovoljstva**

je obiskal Etiopijo in načrtuje, da bi s pomočjo dobrih ljudi in salezijanske prokure v Adis Abebi pomagali ljudem graditi vodnjake.

Čista voda je zelo draga. Tako je v nekaterih predelih izven Adis Abebe dvakrat dražja kot pa v bogatejših predelih mesta.

Zaradi velikih potreb si je škofija s pomočjo dobrotnikov iz Evrope kupila vrtni stroj, da bi ljudem omogočila pitno vodo.

Redovne sestre nam pripovedujejo, da kalna, umazana voda ter nepoznavanje higiene vodita pri otrocih do diareje in kolere, ki sta najbolj pogosti vzrok smrti.

Ne dopustimo, da bi na podeželju Etiopije otroci in starci umirali zaradi nečiste vode.

Začetek mladinskega doma

Prav tako skušamo roko dobrotnikov ponuditi deželi pod ekvatorsko črto, Angoli. Prostovoljka Tina Hojnik zapiše o letošnjem februarjem obisku: »Angola nas je sprejela v vsej svoji veličini bujne narave. Z odprtimi rokami so nas sprejele tudi skupnosti sester hčera Marije Pomočnice, ki jim ostajamo globoko hvaležni. Namen naše odprave je bil načrtovanje mladinskega doma in doma duhovnosti. Z nami je bil tudi arhitekt Tone Reichmann z avstrijske Koroške. Odločil se je, da bo izdelal načrte za izgradnjo prostorov na ozemlju hektarja in pol. Tako smo vsi skupaj merili, fotografirali, dokumentirali, g. Tone pa je zbiral informacije in se dogovarjal glede pričakovanj izgradnje.«

Bogastvo človečnosti

Salezijanci, hčere Marije Pomočnice, misijonarke ljubezni, druge redovne skupnosti, in civilna združenja so vstopili v ta začarani krog in dajejo otrokom, ki hrepenijo po ljubezni, bližini, zavetju: dom, vzgojo, ljubezen. To so otroci, ki nikoli niso izživel otroštva in so zaznamovani za vse življenje. V njihovih očeh je upanje.

Jože Andolšek

kerečev sklad

V »KEREČEV SKLAD« za salezijanske misijonarje in za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja ANDREJA MAJČNA ste od 16. februarja do 15. aprila 2009 darovali: Auer M., Belak M., Boršič L., Brezavšček R., Čeferin M., Drašček P., Fučka A., Furlan I., Hostnik J., Jesih T., Južnič M., Kandare M., Kržišnik K., Kužnar T., Mihelčič A., Mihelčič M., Mivšek F., Okorn H., Pečkaj K.M., Rus A., Rus I., Smole R., Strniša A., Talijan F., Trstenjak J.M., Urbanija L., Zemljak M., Zupančič A.G. in nekateri neimenovani dobrotniki. BOG POVRNI!

Pisali ste nam

Za velikonočne praznike ste se nas mnogi še posebej spomnili s pisanjem, za kar se vam iskreno zahvaljujemo. Tu objavljamo nekaj iz vašega pisanja, hkrati s fotografijo, ki prikazuje, kako napreduje nova glasbena šola na Rakovniku.

© Grega Valič

Zelo dobro razumem, kako pomembno mesto zavzema glasba pri izvrševanju salezijanskega poslanstva, zato sem vesel, da morem nekoliko pripomoči pri izgradnji oz. opremljenju glasbene šole na Rakovniku. Naj ji dobri Bog nakloni svoj poseben blagoslov!

Lojze

Že dolgo sem članica Mašne zveze in zato vam pošiljam ta prispevek, ker vem, da sem deležna sadov svetih maš, ki jih opravljate za nas člane vsako soboto.

Jožefa

Želim vam vsem obilo Božjega blagoslova in Marijine pomoči, zlasti pri vzgoji mladine in pri verskem tisku. Hvala vam za Vestnik. Pošiljam pa vam skromen dar za Mašno zvezo.

Ana

Želim vam, da vam to leto obrodi obilo lepih uspehov po priprošnji Marije Pomocnice in sv. Janeza Boska – poseb-

no še pri duhovnih poklicih. Opažamo upadanje duhovnih poklicev. Pri nas v Prekmurju je bilo rodovito polje, dokler ste salezijanci imeli v Murski Soboti svoj dom pod vodstvom g. Radoha. Oni so bili pravi apostol za naše kraje. Smrt je v zadnjem času vzela precej duhovnikov, a mladih fantov ni, ki bi se odločali za duhovniške poklice. Zato vas lepo prosim, molite tudi za našo župnijo.

Marija

Pošiljam vam dar – zato, da bi v Mašno zvezo vpisali tudi mojo ženo, ker kot mi je znano, ta zveza velja tudi za umrle člane. Pri svojih letih lahko računam s tem, da se mi bo tuzemsko življenje v doglednem času končalo, moji pokojni starši pa so me že kot otroka učili, da je zelo koristno in priporočljivo poskrbeti, da se berejo sv. maše za umrle. Žal pa današnji svet na to ne polaga tolike pozornosti, kot smo na to navajeni mi starejši.

Janko

zbral Janez POTOČNIK
ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

sklad rakovnik

Za obnovo Rakovnika (zlasti za obnovo prostora glasbene šole) ste od 16. februarja do 15. aprila 2009 darovali:

Auer M., Baumkircher R., Božič A., Brnot M., Car M., Cerovec Š., Černe S., Černič T., Drašček P., Fišter C., Francelj d.o.o., Fučka A., Furlan I., Gaber J., Gašperšič R., Gyergyek M.D., Hostnik J., Hribernik H., Ivanušič I., Jamnik J., Japelj B., Jesih T., Kastelec M.F., Kavčič I., Kogovšek Š., Kordan A., Kores J., Kovačec I., Kranjc M., Kunšek T., Laknerjevi, Lubej A., Marinič J., Marinko M., Matkovič J., Mejaš M., Mihelčič A., Mikličević, Mikolič M., Milek N., Mirt A., Mohar M., Ogradi M., Paller A., Penko C., Perčič F.T., Perušek M., Peterca A., Potočnik M., Potočnikovi, Prijatelj E., Purnat A., Purnat V.Z., Radi S., Radoha F., Rakušček D., Recelj K., Rihar A., Robnik M., Rog M., Rupar L., Rutar N., Sikole I., Strožič A., Ščurek J., Šimnovac T., Špindler E., Štalec J., Šuštarčič Z., Švara M., Terčelj M., Trček Pečirer F., Troha U., Turk A., Turniški A., Urleb M., Vidic Z., Vidmar M., Zabret C., Zavolovškovi, Zihlerlovi, Zore R., Zupančič A.G., Željko M., Žnidarič-Firbasovi, župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki.

Svoj dar lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:
Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06
Pri nakazilu na račun kot namen navedite RAK.

»Bolja je ena iskra božjega spoznanja, kakor grmada posvetnega modrovanja« Slomšek

Ocenjuje: Jože Zdravec

Malo in veliko berilo

Anton M. Slomšek, MOHORJEVA družba, Celje

Faksimile reprint obsega 447 strani, prvič sta berili izšli sredi devetnajstega stoletja v dveh zvezkih (knjigi dvojčici) in pomenita vrh Slomškovih prizadevanj za uspešno vzgojno izobraževanje šolarjev; tudi danes je to zanimivo in koristno branje za mlade in odrasle. To utemeljujeta dva poglobljena poudarka, ki ju je v redakcijskem poročilu k sedanjim izdajam navedel dr. Matija Ogrin. »Obe knjigi preveva enovit duh: skladna povezanost med praktičnim znanjem in življenjsko modrostjo, med razumom in vero ... v pouku se harmonično dopolnjujejo branje in pogovor, pisanje in petje, resnost in vedrost, nauk in izkustvo.« In še: »Razkriva nam, kako je Slomšek, bl. Anton Martin, pred poldrugim stoletjem v nelahkih okoliščinah avstrijskega šolstva uveljavljal kali celostno zasnovane krščanske omike na Slovenskem.«

366 X slovensko

France Vrbinč, MOHORJEVA družba, Celovec

»Jezikovni brevir« – za boljšo slovenščino – 366 »jezikovnih koticikov«, rubrike stalnice v koroškem katoliškem tedniku Nedelja. Ob Vrbinčevi 80-letnici življenja je izšel prvi »jezikovni brevir«, sedaj po petih letih pa drugi; v knjižni obliki je torej na voljo 730 nasvetov za boljšo slovenščino. Nekdanji radijski urednik tako »vztrajno in dosledno podpira slovenščino in sooblikuje njeno podobo v javnosti in zasebnosti; v govorni in pisni obliki ponuja svojo pomoč, v odgovornosti jezikovnih uporabnic in

uporabnikov pa je, da jo sprejmejo in prenesejo v svoj (slovenski) vsakdanjik«. Prvi »jezikovni brevir« so prejeli poslanke in poslanci slovenskega parlamenta, drugi pa je darilo vsem ljubiteljem in ljubiteljicam lepe slovenščine.

Preprosto CHIARA

Več avtorjev, več prevajalcev, NOVI svet, Ljubljana

Papež Benedikt XVI. je Chiaro Lubich opredelil kot »velikodušno Kristusovo pričevalko, ki si je neutrudno prizadevala za širitev evangelijskega sporočila na vsa področja današnje družbe«, ustanoviteljico velike duhovne družine Gibanja fokolarov kot »ženo neustrašne vere, blago poslanko upanja in miru«. Vse člane njenega Marijinega dela papež vabi, naj prispevajo k temu, da bo Cerkev »vedno bolj dom in šola občestvenosti«. Knjiga številnih fotografij pod gornjim naslovom želi predstaviti Chiaro v njenem vsakdanjem življenju: otroka, odraščajočo, v domači družini, za mikrofonom množici poslušalcev, pred časnikarji, v zaupnih pogovorih, med počitnicami v hribih, v igri z otroki, v predavalnici, na ulici, pri bolniku, v molitvi ...

V isti založbi je izšla tudi dragocena knjižica Michela Quesnela Sveti Pavel, ki apostola predstavlja ne le kot velikega blagovestnika, temveč tudi kot moža globoke in vztrajne molitve.

Resnica o »resnici«

Žarko Petan, MOHORJEVA družba, Celje

Vpogled v Petanovo pisanje, njegov celovit odnos do sodobne družbene resničnosti v Sloveniji, daje že bežen izsek iz poglavja O

resnici in »resnici«: »Nekdanji komunisti si agresivno prizadevajo ohranjati ali na novo prevzeti oblast; samo metode, s katerimi bi to dosegli, so spremenili. Odpovedali so se revolucionarnim posegom, občasno; zato pa uporabljajo predvsem neresnice, lažne obljube in če je treba tudi grožnje, da bi prestrašili ljudi, kajti strah je bil vedno pomembno orožje v rokah agresivne politike.« Osemindvajset kratkih pripovednih enot zarisuje odnos pisatelja Petana, tega najbolj resnicoljubnega in kritičnega spremljevalca družbeno-političnega življenja v Sloveniji po drugi svetovni vojni (avtorja 77 izvornih knjig, 87 prevodov knjig v tuje jezike, 69 objav v slovenskih antologijah, 83 objav v tujih antologijah, 21 gledaliških iger, 79 radijskih iger ...). Za svoje knjige je prejel več kot petdeset nagrad in priznanj, največ tujih; v mednarodni javnosti velja kot edini Slovenec za najboljšega aforista od Marka Avrelija do danes.

Slovenska glasba v evropskem okviru

Ivan Klemenčič, MOHORJEVA družba, Celje

»Kdo smo Slovenci, od kod prihajamo, kaj hočemo, kakšno je naše razmerje do umetnosti, posebno glasbene?« Tako se muzikolog Klemenčič sprašuje na začetku uvodnega poglavja v obsežen zbornik svojih znanstvenih spisov o glasbi (doma in v tujini je objavil več kot 250 predvsem znanstvenih člankov ter uredil 25 knjižnih publikacij). Besedila, ki so zbrana v tem zborniku, je avtor imel ob raznih priložnostih, življenjskih okoliščinah in spodbudah. Izhodišče razprav je prepoznavno v uvodnih stavkih v zborniku: »Poskušajmo torej neobremenjeno ugotavljati temeljna dejstva o izvoru in oblikovanju slovenskega naroda skozi stoletja in sklepati o njegovi sedanjosti, o utemeljenosti posebnega razmerja do kulture in umetnosti in odtod o narodovih najvišjih prizadevanjih in pričakovanjih.«

Ljubljanske promenade

Mojca Crnobori, MOHORJEVA družba, Celje

V 36 pesniških enotah je strnjen poetičen vpogled v Ljubljano skozi stoletja, od njenih prvih začetkov do naših dni. Ljubljanka, pesnica, po poklicu pravnica, predstavi »pestro zgodovinsko in etnološko podobo današnjega mesta in njegovih prebivalcev«, opiše svoje priljubljene poti po rodnem mestu, dotakne se znanih zgradb

in spomenikov, trgov, vzpetin in priljubljenih sprehajalnih žarišč (prim. barjanski hrast, nebotičnik, Robbov vodnjak, tržnica, grajska kapela, Tivoli, Rožnik, Rožna dolina, Sv. križ ...), kjer se ustavljajo meščani in naključni obiskovalci slovenske prestolnice. K vsaki pripovedni pesnitvi vodijo meditativni verzi – preprosti, kakor so preprosti tudi verzi šestvrstičnih kitic. Ilustracije – črno-bele fotografije – dopolnjujejo pesniške pripovedi o našem mestu.

Kernjakove I in II

Pavle Kernjak, ur. Ivo Jelerčič, KRŠČANSKA kulturna zveza, Celovec

V dveh zbirkah je 180 naslovov skladb posvetne in duhovne vsebine (v prvi je tudi 12 posvetnih zborovskih skladb Kernjakovega sina Mira). Večina izvirnega rokopijsnega gradiva je iz osebnega arhiva

Kernjakovih. Pavel Kernjak je bil v korškem kulturnem prostoru vidna glasbena osebnost; kot zborovodja in skladatelj je v svojem času s slovensko pesmijo veliko prispeval k ohranjanju in razvoju kulturnega izročila. S svojimi skladateljskimi uspešnicami se je uveljavil tudi v širšem slovenskem prostoru. V letu 2009 se zaokrožata 110. obletnica Kernjakovega rojstva in 30. obletnica njegove smrti. To je bil povod zamisli zbrati in urediti vso dosegljivo skladateljsko zapuščino, orisati njegovo duhovno in človeško podobo ter ovrednotiti skladateljsko delo.

Pri Krščanski kulturni zvezi sta izšli še dve pomembni notni zbirki z naslovom Dečva, to mi povej I, II s pripisom pod glavnim naslovom: Priredbe in obdelave najlepših rožanskih ljudskih pesmi za moški zbor. Zbirki (skupno obsegata 139 skladb) je uredil Mitja Gobec.

Razmišljanja ob paleti

Marijan Tršar, MOHORJEVA družba, Celje

To je knjiga izbranih dnevniških zapiskov izvedenca za likovno umetnost – slikarja, grafika, pisca, teoretika, kritika, pesnika in satirika. Umetnostni kritik in zgodovinar prof. dr. Milček Komelj ob razmišljanju o Tršarjevi likovni umetnosti pove med drugim: »Skozi njegovo vsestransko, izjemno izpovedujočo se osebno odkritost pa vidimo tudi podobo umetnika, ki se, razbit med iskanja in vsakovrstne dejavnosti, v katehrih je postal s svojimi domnevnimi dosežki sicer že znamenit pojem, nikakor ne more počutiti ustvarjalno potešen, dokler se še sam ne razpozna kot uresničen umetnik, ki je tudi v družbi najbolj spoštovanih ustvarjalnih prijateljev enakovreden sogovornik, ne le njihov piščoči razlagalec in spremljevalec.«

salve

Marijina romarska središča

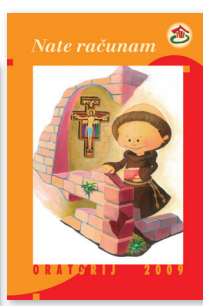
Marta Marinko, šmarnice za otroke

Romajmo v evropska Marijina svetišča! V njih molimo, bogoslužno praznujemo in spoznavajmo njihove začetke, razvoj in razcvet duha pobožnosti. Vse v cilju zdrave in popolne vzgoje srca! Tudi Marta, avtorica šmarnic, roma v duhu: izbrala si je po eno romarsko svetišče v vsaki škofiji Cerkve na Slovenskem, preostalih 25 pa v raznih evropskih deželah (v nekatera tudi Sloveni radi romamo: Čenstohova, Lurd, Fatima, Marija Bistrica, Loreto, Gospa Sveta ...). Vsak dan šmarnic iz poučne zgodbe otroci spoznavajo svetišče in zdrav romarski duh. Kar so stoletja ohranjali naši predniki, naj živi in se ohranja!

Vzgajajmo z don Boskovim srcem

Tone Ciglar, Preventivni vzgojni sistem sv. Janeza Boska

»Tretja, spremenjena izdaja knjige Rad vas imam.« Po pripisu h glavnemu naslo-

vu, v katerem je beseda »spremenjena«, lahko sklepamo, da je ta popolnejša od prejšnjih, bolj dorečena, popravljena, bolj domišljena. Obsežna in izčrpna je uvodna beseda dr. A. Slavka Snoja. V njej se med drugim sklicuje na besede, ki jih je zapisal oče Jean Duvall: »V svetu, v katerem so mladi izdani, žejni, zlomljeni in izkoriščani, vam je Gospod zaupal pedagogiko, v kateri je na višku spoštovanje mladostnika, njegove veličine, njegove krhkosti in dostojanstva Božjega otroka. Ohranjajte jo, obnavljajte jo, posodablajte jo, obogatite jo s sodobnimi odkritji, prilagodite jo tem bitjem dvajsetega stoletja in njihovim dramam, ki jih don Bosko ni mogel poznati ... V tisočih srcih ustvarjajte izkušnjo, da ljubite in rešujete mlade; to je don Boskova dediščina.« Od 216 do 348 strani so poleg raznih preglednic don Boskovi pedagoški spisi in pisma, ki razodevajo skrivnost uspešne vzgoje mladih.

Nate računam

Oratorij 2009, več avtorjev, ur. Jure Babnik, risbe Anja Japelj

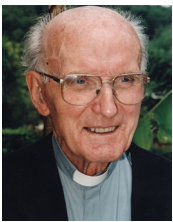
V pripisu h glavnemu naslovu je pojasnilo: Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih. Še natančneje določilo je v poglavju »Oratorij in njegov namen«; v njem je beseda o njegovi temeljni usmeritvi: »Oratorij – to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, iger in krščanskega življenja; to so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v domačem okolju.« Po vrsti je to 24. priročnik v zbirki »Animator«: njegova poglavitna zgodba riše ključne poteze v življenju sv. Frančiška Asiškega. Bog mu je zaupal posebno življenjsko nalogo: »Pojdi in popravi mojo Cerkev!« Frančišek pa je računal tudi na Boga. Zares, odpovedal se je vsemu zemeljskemu premoženju in vse svoje upanje gradil na Bogu. Zvrsti se šest zgodb, smiselno povzetih iz Frančiškovega življenja. Vsaka zgodba ima osrednje sporočilo, na katero merijo vse druge oratorijske dejavnosti določenega dne; tako se dan spreminja v živo in govorno katehezo.

PRIPRAVA ZA TISK - ZALOŽBA - VIDEO - TRGOVINA

Rakovniška 6 - Ljubljana - 01 427 73 10 - info@salve.si - www.salve.si
trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00–18.00 - ob sobotah 8.00–13.00 ter ob romarskih shodih

Anžič Ljudmila, Lj. Rudnik, mati redovnice HMP in sal. sotrudnica Gornik Tinika, Sv. Martin pri Vurberku Jerebic Angela, Bohinjska Bistrica Kociper Ana, Odranci – mati dveh redovnic HMP
Košak Angela, Ljubljana Kouter Anton, Ižakovci
Kuhar Franc, Ljubljana – sal. duh.
Likar Frančiška, Idrija
Mermal Antonija, Gornji Grad
Novak Marija, Videm Dobropolje
Ogorevc Ivanka, Maribor
Petkovšek Ivanka, Vrhnika
Rus Angela, Dolenja vas
Selevšek Ana, Trbovlje
Simčič Albina, Vipolže
Simčič Božica, Medana
Skale Marija, Šmarje pri Jelšah
Skok Helena, Šmartno ob Dreti
Slivar Majda, Ljubljana
Stradovnik Ivan, Bočna
Špan Anica, Ljubljana
Tominec Fani, Ljubljana
Turk Franc, Sodražica
Vodopivec Pepca, Trst
Vrbnjak Ana, Mala Nedelja
Zaleznik Marija, Ljubno ob Savinji

Franc Kuhar
salezijanec duhovnik

V bolnišnici na Golniku je na spominski dan Marije Pomočnice 24. marca 2009 sklenil svoj življenjski lok pričevalec krvave teharske drame ter drugih povojnih šikaniranj in ustrahovanj duhovnik Franc Kuhar, dober mesec po tem, ko je dopolnil go let življenja, v 64. letu duhovniškega služenja. Na ljubljanskih Žalah je slovo od zvestega Gospodovega pričevalca vodil škof dr. Peter Štumpf, obdan z lepim številom salezijancev in drugih duhovnikov, na čelu z inšpektorjem dr. A. Slavkom Snojem, ki je tudi orisal življenjsko pot pokojnega.

Rojen v Slovenskih Konjicah 10. februarja 1919 kot drugi otrok. Oče jih je zapustil. Starejšo sestro je k sebi vzela teta po materi. Ko je bil v tretjem razredu, mu je mati Jožefa, roj. Majcen, zbolela, tedaj je njega in mlajšo sestro vzela dobra družina iz Rogoznice pri Ptujju.

»Ne spomnim se, da bi kdo kaj posebno vplival na moje duhovništvo – zapiše sam v svojih *Spominih*. Od osmih let naprej sem

bil brez staršev. Ko sem na Ptujju končal meščansko šolo, mi je takratni ptujski prošt dr. Ivan Žagar, ki je poučeval verouk v tej šoli, svetoval, naj grem k salezijancem v Veržej. Šel sem in bil sprejet.«

Leta 1935 začne noviciat na Radni, prve zaobljube prav tam izpove 9. avgusta 1936.

V času, ko v Evropi že divja druga svetovna vojna, bogoslovce z Rakovnika pošljejo na študij v Italijo. Med bogoslovjem v Monteortoneju pri Padovi napravi Franc večne zaobljube (28. junija 1942), v Ljubljani postane diakon 28. januarja 1945.

Preden so Ljubljano zasedli jugoslovanski vojaki, so se domobranci pred njimi umikali na avstrijsko Koroško. Z njimi so bežali tudi mnogi civilisti. Z Rakovnika so skoraj vsi odšli. Tudi Franc, ki sprva ni nameraval oditi. Postaje tega svojevrstnega majskega in junijskega križevega pota leta 1945 so: Brnik, Tržič, Ljubelj, Borovlje in Vetrinje; potem pa tistih sto kamionov vsak dan, s katerimi so od tam kmalu začeli odvažati domobrance in civiliste, boja v Italijo.

»Na Teharje sem prišel konec meseca maja 1945 – se spominja. Tam sem bil približno 6 tednov ... Potem so me prestavili v Ljubljano na Miklošičevo 6 tednov, kjer so bili zapori. Bili smo zelo lačni ... Proti koncu pa so nas nekega večera odpeljali na Povšetovo ... Prav za god g. Avguščina Jakoba so naju izpustili.«

Bil je že diakon, a v Ljubljani tedaj ni bilo škofa, zato prejme Franc mašniško posvečenje v Zagrebu na Knežiji. Bila je misijonska nedelja, 21. oktobra 1945. Novo mašo ima naslednjo nedeljo na Rakovniku, ko je praznik Kristusa Kralja. »Nove maše nisem imel doma, ker nisem imel pravega doma ...«

Potem odhaja v t. i. katoliško diasporo, v Srbijo, na Kosovo in v Črno goro. To so njegovi misijoni! Misijonari s potrpežljivostjo in ljubeznijo. Najprej je kaplan v Janjevem na Kosovem (1949/57), nato je tam župnijski upravitelj in ravnatelj salezijanske skupnosti (1957/65), vmes pa v zaporu. V raznih službah je tam 16 let – vključno z zaporom 18 mesecev in 25 dni.

Za župnika v Mokronog pride leta 1965 in ostane do 1978. Ravnatelj salezijanskih sobratov je tam od 1970 do 1975.

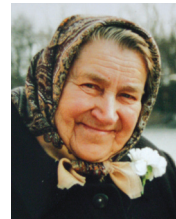
Nato ga predstojnik pošlje v Beograd in sodeluje pri Ekumenskem moškem zboru (EMZ), a naslednja tri leta je župnik v Nišu (1978/81), nato duhovni pomočnik v župniji Kristusa Kralja (1981/82), pozneje pa upravitelj župnije Borča pri Beogradu (1982/85). Sredi osemdesetih let se zopet vrne v domovino, v Šentrupert (1985/88), kjer skrbi za vodenje pevskega zbora ter obiskuje ostarele in bolne.

Nato pa je sobrat Franc znova v Beo-

gradu – v službi na nunciaturi in v skupnosti na Karaburmi (1988/89), a po enem letu ga pošljejo v Črno goro, za župnika v Nikšić (1989/94). To je obdobje razpadanja Jugoslavije; življenje v grožnjah, strahu, pa tudi pod napadi. Po prometni nesreči in okrevanju v Ljubljani se vrne za duhovnega pomočnika v Podgorico (1994/2000). Nato pa s službo spovednika sklene svoje duhovniško poslanstvo na Rakovniku (2000/07), kjer ga je začel. Zadnje mesece preživi s sobrati na Trsteniku.

Inšpektor dr. Snój opiše poteze njegove osebnosti: kljub izredni umirjenosti je njegovo pastoralno delovanje zelo razgibano. Bil je zvest Gospodov služabnik, ki je vzorno hodil za poslušnim, čistim in ubogim Kristusom. Poln je hvaležnosti do salezijanske družbe in je preprosto srečen človek, kar izrecno zapiše. Kakor je Janez Bosko sirota brez očeta, a postane oče in učitelj mladine in njihov vzgojitelj, tako je tudi Franc Kuhar kmalu sirota, a postane duhovni oče in voditelj mnogih duš, ki jih sreča v svojem dolgem in bogatem duhovniškem življenju. *povzeto po ASS*

Ana Kociper
mati dveh redovnic, salezijank

Rodila se je 13. junija 1923 v Odrancih v Prekmurju materi Mariji in očetu Mihaelu Matku, ki sta podarila življenje še devetim drugim otrokom. Med drugo svetovno vojno je bila vpoklicana na prisilno delo v Nemčijo.

Februarja 1952 se je poročila z Ivanom Kociprom. Dan pred božičem istega leta ju je osrečil njun prvi sin Štefan. Porod se je zelo zakompliciral; otrok in mati sta morala nemudoma v bolnišnico. Zdravnica ji je odsvetovala imeti več otrok, vendar je mati Ana sprejemala Božjo voljo in darovala življenje še šestim otrokom.

Oče Ivan je bil spoštovan delavec v Avstriji na sezonskih delih, mati Ana pa je na skromnih nji vah z malimi otroki gospodarila. V zimskih mesecih sta pridno pridelovala ajdovo in proseno kašo, ki sta jo s kolesom vozila vse do Zagreba, Ptujja in Maribora.

14. marca 1966 je v trdno krščansko družino prišla velika preizkušnja. Ko je okrog dvajset delavcev delalo na kupoli nove župnijske cerkve Svete Trojice v Odrancih, se je le-ta zrušila. V tragični nesreči je umrlo osem ljudi, med njimi tudi oče Ivan, ki je ženi Ani zapustil sedmero otrok med tremi in trinajstimi leti starosti. Mati Ana, ki je v Boga vedno zaupala, je tudi ob tej veliki preizkušnji izkazala svojo veliko predanost njemu. Z njegovo pomočjo je uspevala skrbeti za sedmero malih otrok,

kljub temu da država v tistih časih ni imela posluha za take stiske družin. V oporo so ji bili sorodniki in dobri ljudje. Ob vsakodnevnih preizkušnjah je zelo rada povedala, da bo Bog za nas že tako poskrbel, da bo za vse prav.

Kljub ekonomskemu pomanjkanju v družini je spodbujala svoje otroke k šolanju po lastni izbiri. Trije otroci so končali srednje strokovne šole, trije univerzitetne, eden pa se je s petnajstimi leti podal v »dero« v Avstrijo in je po svojih najboljših močeh finančno podpiral mamo, brate in sestre.

Otroci so zgodaj postajali samostojni. Dvojčici sta po osnovni šoli vstopili k hčeram Marije pomočnice. S. Agata je od leta 1983 misijonarka med Indijanci v odročnih krajih Brazila, s. Marija je na Rakovniku, Štefan si je ustvaril družino v Logatcu, Alojz v Lakošu pri Lendavi, Silvester v Zaplani, Jožef ob rojstni hiši, Ivan pa zaradi bolezni biva v Zavodu.

Mati Ana je budno bedela nad svojimi sedmimi otroki in štirinajstimi vnuki vsa leta, zadnjih deset let pa kar iz bolniške postelje. Toliko modrih misli in nasvetov jim je znala vedno nevsiljivo predati!

Vse svoje življenje je načrtno gojila svojo duhovno rast s prebiranjem Mohorjevih knjig, h katerim je še ob tako veliki socialni stiski vedno našla pot, kakor tudi do verskega tiska. Le-ta ji je bil v bolniški postelji okno v svet vse do pred nekaj let, ko ji je tudi vid znatno opešal. Radio Ognjišče ji je približal daritveni oltar pred posteljo.

Po kratkem le šest dnevem obisku – zdravljenju v murskosoboški bolnišnici je mati Ana 23. 3. 2009 v 86. letu starosti odšla k Bogu po zasluženem večno plačilo.

Preko dvajset sester hčera Marije Pomočnice in skoraj toliko duhovnikov, sedem otrok, štirinajst vnukov in veliko ljudi od blizu in daleč se je poslovilo na materinski dan od matere Ane. Mama in mamca počivajte v miru in izprosile nam pri Bogu mesto ob vas. vsi Vaši

obraz don boskov odraz

© Archivio fotografico SDB, Rim

Francis Desramaut

Francoski salezijanec, pisatelj, velik poznavalec don Boska in njegovih časov. Njegova Knjiga Don Bosco en son temps spada med klasike, iz katere zajemajo vsi proučevalci svetnika mladih.

Vse svoje življenje posvečate raziskovanju don Boska. Kakšno splošno sodbo o njem ste si ustvarili?

Ne domišljam si, da bi lahko do konca opredelil don Boskovo osebnost. Je zelo kompleksna. Lahko le rečem, da sta njegova karizma in njegova privlačnost enaki njegovi dobroti, njegovi ljubezni do mladih, ljubezni, ki je tako velika, da je pozabljal nase. Kar pa je presenetljivo, je, da je vse to izpeljal izjemno naravno.

Kaj vas pri don Bosku najbolj preseneča in čudi?

Njegova izredna prožnost. S presenetljivo sposobnostjo se je bil sposoben prilagajati vsem okoliščinam. To, da si je zamislil redovno družbo, drugačno od vseh drugih v tistem času, in da je zanj dobil potrditev Svetega sedeža, meji že skoraj na čudež. Nič manj me ne čudi njegova vztrajnost in žilavost: dovolj je pomisliti na njegove spore z nadškofom Gastaldijem. In, glejte, ni imel vedno prav. Tudi v »politiki« oblikovanja klera se ni vedno odlikoval: generacije salezijancev v dveh desetletjih (1870–1890) so bile šibko teološko podkovane. Pozitivno reformo v tem pogledu je treba pripisati njegovemu nasledniku Mihaelu Rui.

Ima, po vašem mnenju, don Bosko kaj povedati tudi mladim danes?

To, kar vem, je, da jih on še naprej privlači, vedno, ko se srečajo z njegovim likom. Športna plat, pustolovščina in njegovo vizionarstvo generacijam mladih še vedno ugajajo. Seveda bi se on prilagodil na spremenjene razmere današnjih časov. Zanimivo bi bilo odkriti, kaj in kako bi to storil danes.

Kaj menite, katera je najbolj vidna razlika med don Boskovimi časi in današnjimi?

Don Bosko bi bil gotovo pretresen nad razkrojem družbenih celic, ki negativno zaznamujejo naš čas. Ne bi več razpoznal družine, tudi ne župnije, vasi, morda niti ne države. Pomislite tudi na obsežne selitvene tokove, na razveze, na istospolne zveze, na skupno življenje v neporočenosti, na župnije brez župnika ... Živimo v svetu, za katerega se zdi, da se neukročeno razvija. Don Boskovi časi so bili težki, a gotovo ne tako kompleksni.

Dovolite nekoliko brezobzirno vprašanje ... so salezijanci v Franciji še tako »pomenljivi« kot nekoč?

Salezijanci v Franciji se starajo, novih poklicev pa je vedno manj. Danes jih je pol toliko, kot jih je bilo v šestdesetih letih preteklega stoletja. Še so salezijanci, ki so veljavni in priznani na področju moralne teologije, mladinske pastorale, salezijanske zgodovine ... Salezijanci in hčere Marije Pomočnice se trudimo ohranjati don Boskov duh živ, v pričakovanju boljših časov, ki bodo gotovo prišli.

geslo križanke

Rešitev prejšnje križanke: FRANC DROBNIČ. Geslo tokratne križanke pošljite do 13. junija 2009

na uredništvo Salezijanskega vestnika. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej.

2. nagrada: knjiga J. Zdravca, Pod tvojim varstvom (ob 50-letnici župnije Rakovnik).

3. nagrada: knjiga J. Zdravec, Tu moj je podpis (Salve).

4. nagrada: knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve).

5. nagrada: rakovniška knjižnica: Jože Andolšek, Afrika živi v naših srcih.

	SESTAVILA M. N. K.		ILUSTRIRAN ČASOPIS	SOZVOČJE TONOV	ZNAČILNOST ŠOKANTNEGA	ANDREJ NOVAK	SALEZIJANSKI VESTNIK	SMUČANJE (ŽARG.)	GRŠKI PESNIK STEFANOS (19. ST)	OČE, DED
	REKA V ISTRI						ZVRST JAMAJSKE GLASBE			
	URAD EKONOMA							VZKLIK NA BIKOBORBAH		
	KIT. POSODA ZA KUHANJE						ZEMLJIN SATELIT			
	ČETRTE PLANET						IT. VIOLINIST NICCOLO			
										ŽOGA, VRŽENA IZ IGRISČA
SALEZIJANSKI VESTNIK	SMEROKAZ	RAZLAGALEC ISLAMSKEGA PRAVA	ARH. NAJDIŠČE NAD ŽIROVNICO					KRILLO RIMSKE KONJENICE		
			BRIGA, SKRIB							
MAJHNA KMEČKA SOBICA					STONE GORJUP			PODZEMNI HODNIK		
					OLIVER DRAGOJEVIČ			KAR MORA KDO STORITI		
IME DVEH GR. POVELJNIKOV PRED TROJO					SAMOZADOVOLJEVALEC					
					AM. IGRALEC WOODY					
RAŽENJ			IME ZA JAHVEJA						SL. IGRALEC IN REŽISER ANDREJ (1901-1964)	PAPIRNA INDUSTRIJA V CELJU
			MEMBRANA							
IVAN TAVČAR			PUAČA STAR SLOVANOV			SILIRANA KRMA				
			AM. REŽISER WISEMAN			PRISTANIŠČE V IZRAELU				
VRSTA KNJIŽNE VEZAVE								VILER ELDA		
								13. IN 17. ČRKA ABC		
REKA V SIBIRIJI, DESNI PRITOK LENE						IZDELOVALEC ŠIVANK				
REKA NA ALJASKI						SALEZIJANSKI VESTNIK	CA OKSID, KI SE DOBI Z ŽGANJEM APNENCA			

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: **Ida MOHAR**, Mali Log 60, 1318 Loški potok.
- nagrada:** knjiga ob 50-letnici župnije Rakovnik, Pod tvojim varstvom: **Rok KAVČIČ**, Racovnik 23, 4228 Železniki.
- nagrada:** knjiga J. Zdravca, Tu moj je podpis (Salve): **Jožef LESKOVEC**, Smrečje 47, 1373 Rovte.
- nagrada:** knjiga D. Maggi in drugi, Tudi šport ima dušo (Salve): **Damjan MLAKAR**, C. na jezero 14, 1380 Cerknica.
- nagrada:** rakovniška knjižica: Jože Andolšek, Afrika živi v naših srcih (Salve): **Anica KOROŠEC**, Frankolovskih žrtev 15, 3000 Celje.

V VERŽEJ na oddih

V penzionu Mavrica***, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržeju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.

V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite, skupni prostori in igralnica pa nudijo možnost medsebojnega druženja. **3.-10. julij 2009 oratorij za družine.**

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrica

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej
Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377
penzionmavrica@siol.net
www.marianum.si

BLED – MARIJIN DOM

29. junij–04. julij: Počitniški teden »Bled pod drobnogled« – Bled v turizmu. Program je namenjen osnovnošolcem in srednješolcem.

13.–17. julij: Počitniško učenje tujih jezikov: angleščina, italijanščina, nemščina in španščina. Program je namenjen osnovnošolcem od 10. leta naprej in srednješolcem.

Informacije in prijave: s. **Majda Pangersič**, s. **Martina Golavšek**

USKOVNIŠKI TEDNI ZA MLADINO

1. teden: **19.–25. julij**

2. teden: **26. julij–1. avgust**

3. teden: **2.–8. avgust**

Informacije in prijave: **Marko Košnik**, **Jože Vidic**

ŽELIMLJE – DUHOVNE VAJE

25.–28. junij: za fante in dekleta 4. do 7. razreda

29. junij–02. julij: za fante in dekleta 8. in 9. razreda

03.–06. julij: za ministrante / fante

07.–10. julij: za fante in dekleta 8. in 9. razreda

12.–15. julij: za srednješolce od 1. do 4. letnika

Duhovne vaje se začnejo prvi dan ob 17.30, zaključijo zadnji dan s kosilom okoli 13. ure. S seboj prinesite: spalno vrečo ali rjuhe, pribor za osebno higieno, copate, športno obleko ...

Informacije in prijave: **Peter Pučnik**

VEČERI DUHOVNE RITMIČNE GLASBE

28. maj (četrtek) ob 20.00. KJE: dvorana v gradu RAKOVNIK, Ljubljana. KAJ: predstavitev izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje.

Info

s. **Martina GOLAVŠEK**, Bled, 04/574.1075, 031/443.771, gmartina@volja.net

Marko KOŠNIK, Rakovnik, Ljubljana, 051/337.556, marko.kosnik@salve.si

Janez KRNC, Veržej, 041/357.640, janez.krnc@salve.si

Metod OGOREVC, Rakovnik, Ljubljana, 041/742-559, metod@salve.si

s. **Majda PANGERSIČ**, Bled, 04/574.1075, 041/233.432, majda.pangersic@gmail.com

Peter PUČNIK, Želimlje, 01/470.2123, 040/530-315, peter.pucnik@zelimlje.si

Jakob TRČEK, Ankaran, 031/659.841, jakob.trcek@salve.si

Ivan TURK, Trstenik, 04/277.9715, 031/358.018, ivan.turk@salve.si

Jože VIDIC, Cerknica, 041/728.293

ČARNA SREČANJA: sobota, 6. junij

Rakovnik: ČARNO JEZERO

Informacije in prijave: **Metod Ogorevc**

Ankaran: ČARNO MORJE

Informacije in prijave: **Jakob Trček**

SREČANJE DRUŽIN

VERŽEJ: **9. maj, 9.00–16.00;**

predava dr. **Jože Ramovš**, za varstvo otrok poskrbljeno.

Informacije in prijave: **Janez Krnc**

DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE ZA DUHOVNE POKLICE

KUREŠČEK: **16.–18. julij**

VERŽEJ: **23.–25. julij**

Za obe skupini velja: začetek v četrtek ob 18.00 uri s sveto mašo, sklep v soboto s kosilom.

Informacije in prijave: **Ivan Turk**

VERŽEJ – ROMARSKI SHOD

Sobota, 23. maj: 20.00 maša v Marijanišču nato procesija z lučkami.

Nedelja, 24. maj: 15.00 procesija s kipom Marije Pomočnice in maša na dvorišču Marijanišča; pojejo združeni otroški pevski zbori; vodi: škof ordinarij dr. **Marjan Turnšek**.

RAKOVNIK – POMLADANSKI ROMARSKI SHOD

23. maj, sobota

9.00 do 12.30: molitveni dan za duhovne poklice.

11.00: sveta maša, ki jo bo vodil salezijanski inšpektor dr. **Alojzij Slavko Snoj**.

14.30: litanij Matere Božje in evharistični blagoslov.

20.00: maša pri lurški kapeli, procesija s svečkami v cerkev, celonočno bedenje. Sveto mašo bo vodil **Jože Kopeinig**, rektor Katoliškega doma prosvete Sodalitas v Tinjah na Koroškem. Po maši celonočno bedenje.

24. maj, nedelja

Svete maše ob: 5.00, 7.30, 9.00, 10.30, 15.00, 18.30.

15.00: glavna romarska pobožnost. **Procesija s kipom Marije Pomočnice** med prepevanjem litanij Matere Božje in maša pri lurški kapeli, procesija nazaj v svetišče in evharistični blagoslov z zahvalno pesmijo. Sveto mašo bo vodil ljubljanski nadškof in metropolit **mons. Alojz Uran**. Prepeval bo združeni pevski zbor Lj. Rakovnik – Lj. Kodeljevo.

Ves čas priložnost za spoved. Vabljeni častilci Marije Pomočnice, sv. Janeza Boska, člani salezijanske družine, mladi in drugi romarji.

VOLKOVE SPREMINJA V JAGNJETA

ali ga poznate?

NEKEGA VEČERA JE DON BOSKO NA ŽELEZNIŠKI postaji v Carmagnoli čakal zadnji vlak za Turin. Ker je imel še nekaj časa, je v svoji apostolski gorečnosti šel do skupine fantov, ki so se nedaleč od postaje hrupno zabavali in že skoraj motili večerno tišino.

Fante je vodil najmlajši izmed njih. Z rokami v bokih se je postavil pred don Boska in brez bojazni začel pogovor z njim.

- Kdo ste vi in kaj hočete tukaj pri nas?
- Tvoj velik prijatelj sem.
- Kaj hočete od nas?
- Rad bi se, če mi dovoliš ti in tvoji prijatelji, zabaval skupaj z vami.
- Toda kdo ste vi? Nihče od nas vas ne pozna.
- Saj sem ti rekel, da sem tvoj prijatelj in da bi se rad skupaj z vami zabaval. In kdo si ti?
- Pišem sem Magone, ime mi je Mihec in ti so moji podložniki.
- Koliko si pa star?
- Trinajst let.
- Hodiš k spovedi?
- Pssst! O tem se ne govori!
- Si bil pri prvem svetem obhajilu?

- Da.

- Se česa učiš?

- Učim se, kako bi brez dela kaj dosegel.

Po teh brezobzirnih odgovorih je Mihec Magone po ponovnih vprašanjih dobrotnega učitelja postal vedno manj odporen in končno je priznal:

- Moja mati služi. Reva stori, kar more, da prehrani mene in moje brate in sestre; mi pa stori mo vse, da bi jo spravili v obup.

- In kaj misliš storiti v prihodnje?

- Vem, da bi moral delati. Toda kaj in kje?

- Bi ti ugajalo pustiti to pustolovsko življenje?

- Da. Par mojih tovarišev je že v ječi. Bojim se, da se jim bom v kratkem pridružil tudi sam. Toda nimam očeta in moja mati je tako revna. Kdo naj mi pomaga?

- Prijatelj! Zmoli nocoj molitev k našemu Očetu, ki je v nebesih. On bo poskrbel za vse potrebno.

Zvonec na postaji je zazvonil in don Bosko je stopil na vlak. Fantje so se od don Boska ljubeznivo poslovili. Magone je pristal na duhovnikov predlog, da bo šel v turinski oratorij.

Sv. Janez Bosko med svojimi fanti, Turin 1861
 Zgodovinski arhiv Salezijanske družbe, Rim

Kdor hoče biti ljubljen, mora pokazati, da ljubi. Jezus Kristus je bil majhen z majhnimi in si je naprtil naše slabosti. Pri njem se učimo domačnosti. Učitelj, ki ga vidiš samo na katedru, je učitelj in nič več; če pa se s fanti druží v odmoru, jim postane brat. Če vidimo koga pridigati na prižnici, pravimo, da ne opr-

vlja drugega kot svojo dolžnost. Če pa spregovori besedo med odmorom, je to beseda človeka, ki ljubi. Koliko spreobrnjenj so povzročile vaše besede, ki ste jih med igro zašepetali fantom na uho! Kdor se zaveda, da je ljubljen, ljubi, in kdor ljubi, doseže vse, zlasti od mladega človeka.

Pismo iz Rima